

DZIEN**10
GR.**

10 stron

BYDGOSKI

ILUSTROWANY

**DRAZ WYDAWNICTWA: DZIEŃ POMORZA — DZIEŃ GRUDZIĄDZKI ILUSTROWANY — GAZETA GDAŃSKA — DZIEŃ KOCIEWSKI
GŁOS NIESZAWSKI (DZIEŃ CIECHOCIŃSKI) — GAZETA MORSKA ILUSTROWANA — DZIEŃ TCZEWSKI
ILUSTROWANY — DZIEŃ CHEŁMIŃSKI — GAZETA MOGILEŃSKA — — — — —**

Redakcja i administracja, Bydgoszcz, ul. Dworcowa 26. Telefon, 22-16, Konto czekowe P. K. O. 206,366.

Zamach na wielką ideę

Zamach bombowy na płk. Adama Koca, szefa Obozu Zjednoczenia Narodowego, ma swoją potworną wymowę i nikczemne podłoże.

Kto dokonał tego zamachu? Dlaczego, po co? Czyż aż tak idea konsolidacji narodowej jest nienawistna niektórym jednostkom, że zbrodniarzowi wsunęła do ręki narzędzie śmiercionośne?

Komu zależało na tym, ażeby w momencie mobilizacji duchowej polskości zginął jeden z tych świątliwych i przodujących umysłów polskiej racji narodowej, którego *Wódz Naczelny Marszałek Śmigły - Rydz obarczył ogromem zadań, zmierzających do podciągnięcia Polski na szczyty?*

I drży pióro w ręce, i myśl oburzeniem zmaczona i serce gniewem targnięte nie potrafią wytłumaczyć tego furiackiego bezrozumu.

Bo w czynie największego zbrodniarza dopatrzeć się można jakichś pobudek, które mogłyby stać się dlań okolicznością łagodzącą.

Tu nie masz nic, coby szaleńcy czyn bronilo.

Bo i nie był to opętaniec w psychicznym tego słowa rozumieniu, to była jednostka, działająca na chłodno, rozważnie, a czerpiąca zbrodnicze natchnienie w tych kołach konspiracyjnych, którym ślepotą i nie rozum kaza stawić wyżej interesy klikki nad wspólne dobro polskiej gromady.

Więc tu nie chodzi o złoczyńcę. Tu chodzi o wykarzowanie szkodnictwa, o zdeptanie i zmiżdżenie hydry, która dobierała się do gardła polskiemu odrodzeniu.

Niedzielny zamach ma w sobie pod tym względem znaczenie symbolu, bo zamach, jak głosi odezwa przewodniczącego organizacji miejskiej O. Z. N. wzmoczone jeszcze bardziej tak owocną już naszą pracę nad konsolidacją narodową. Powodzenie tej pracy to najlepsza obrona przed wpływem wrogich i haniebnych dla Polski czynników, które okazały się odpowiedzialne za nieudały na szczęście zamach.

Na kogoż to bowiem targnął się furiat, zalany nienawiścią?

Oto pierwsza myśl, która się budziła na wieść o nikczemnym zamachu?

Kim jest ten, który miał paść z ręki skrytobójcy?

Różne w swym życiu Adam Koc zajmował postępowania w służbie publicznej i różne miał tytuły. Był porucznikiem I Brygady Legionów, był komendantem P. O. W. okręgu stołecznego, był pułkownikiem dyplomowanym Wojsk Polskich, był dowódcą Dywizji Ochotniczej w r. 1920, był potem w wyzwolonej Polsce na wielu, wielu eksploatowanych stanowiskach:

Śledztwo w sprawie ohydny zamachu na płk. Koca wyjaśnia sytuację**Tożsamość zamachowca, jak i środowisko z którego wyszedł, ustalono****Minister sprawiedliwości Grabowski na miejscu zamachu — Wkrótce tajemnica dostępna będzie szerokiemu ogółowi**

Sprawa potwornego zamachu na osobę płk. Adama Koca, szefa Obozu, który tworzył konsolidację narodową, nie przestaje zajmować uwagi całego społeczeństwa.

Kim był zamachowiec? Z jakiego wywodził się środowisko? Oto dręczące wszystkich pytanie na które odpowiedź da śledztwo, kierowane przez sędziego do spraw szczególnej wagi p. Skorzyńskiego, prokuratora sądu okręgowego.

Przebieg śledztwa ma energiczne tempo, to też już w chwili obecnej, gdy piszemy te słowa, a jest godzina 22 — wyniki jego są nadspodziewane.

Ze zrozumiałych względów musimy zachować pewną wstrzemięźliwość w informowaniu Czytelnika.

Jest niesłychanie bowiem trudno w obecnym stadium zaspokoić ciekawość czytającej publiczności i nie narazić się interesowi śledztwa.

Wczorajszy nasz numer uległ konfiskacji, a wczorajsza warszawska prasa popołudniowa, odkrywa znacznie więcej szczegółów, aniżeli podaliśmy.

Nie tylko nasze wydawnictwo spotkał ten los. Cały szereg pism porannych warszawskich uległ zajęciu. Naprzykład popołudniowy „Kurier Warszawski” zo stał skonfiskowany, a już we wtorek rano konfiskatę uchylono.

Rzecz zrozumiała, że ciekawość całej opinii społecznej wynikami śledztwa jest podenerwowana, to też podajemy za nieskonfiskowaną prasą warszawską sporą naręcz wiadomości, rzucających światło na elektryzujące nas wszystkich pytania.

Tożsamość zamachowca stwierdzona

Władze bezpieczeństwa ustaliły już niezbitą tożsamość osoby zamachowca, jak również środowisko, w którym wylał się ohydny plan.

Od chwili podjęcia śledztwa dokonano

licznych rewizji i aresztowań, których zasięg obejmuje nie tylko samą stolicę. Zmobilizowany został cały sztab oficerów służby śledczej, przy czym jeden z tych oficerów wyleciał wczoraj z rana

posłem na Sejm, wiceministrem skarbu, prezesem Banku Polskiego. Wreszcie: szefem Obozu Zjednoczenia Narodowego.

Ale dla tych, którzy mieli zaszczyt znajdowania się w Jego pobliżu, styczenia się z Nim w pracy publicznej, był przede wszystkim — „szlachetnym”. To było Jego „norm de guerre”, Jego „pseudonim”, tak Go określano i tak o Nim mówiono. Szlachetny... Rozmaite pseudonimy przybierali sobie bojownicy o niepodległość, gdy w mrokach konspiracji szli do walki o Polskę. To imionami swymi ich rozpoznawano, to wedle nazwisk bohaterów z „Trylogii”, to rycerskimi cechami charakteru, Adama Koca najbliżsi określili mianem „szlachetnego”. Mówili o Nim jako o wcieleniu szlachetności ducha i serca, jako o człowieku, z którego w każdym słowie i każdym czynie promieniował blask jakby najszlachetniejszego kruszcu, odbiśniejszego kruszcu, odbiśniejszego kruszcu, odbiśniejszego kruszcu...

Bo wszystko, co od zarania swej młodości podejmował Adam Koc, wszystko, co mówił i czynił, wszystko, co się z jego inicjatywy wywodziło, i przyoblekało w pracę i twórczość, płynęło z jednego tylko źródła, z jednej wyłącznie pobudki:

SŁUŻBY DLA NIEPODLEGŁOŚCI przed wskrzeszeniem państwa i służby dla Polski po jej wskrzeszeniu.

licznych rewizji i aresztowań, których zasięg obejmuje nie tylko samą stolicę. Zmobilizowany został cały sztab oficerów służby śledczej, przy czym jeden z tych oficerów wyleciał wczoraj z rana

Nie dla siebie, nie dla jakiegokolwiek ambicji osobistej — wszystko dla sprawy publicznej, wszystko owiane altruizmem, który zniewalał otoczenie, by o Adamie Kocu mówić nie inaczej, jak o — „szlachetnym”.

I przeciw takiemu społecznikowi, bojownikowi o sprawę Polską, żołnierzowi bez skazy i zmazy, stającemu posłusznie na najbardziej zagrożonych reductach polskości, zapadł wyrok śmierci; przeciwko człowiekowi, który przed 22 laty ruszył na front I Brygady, by następnie całe te 22 lata ofiarować bez przerwy, bez liczenia się ze zdrowiem, nadzarpniętym groźną raną, odniesioną w bitwie, — poświęcić tylko Rzeczypospolitej.

Zbrodniarz pośrednio godził w Ojczyznę, bo Ojczyznę rzecznikiem, z ramienia najwyższych władz państwowych, był płk. Adam Koc.

Zbrodniarz godził w honor, w dumę całej zdrowej społeczności narodowej.

Zbrodniarz śmiercionośny aparat nastawił na byt Narodu.

Sprawiedliwy los sam osądził dobrą sprawę i w tym przedziwnym symbolu, w rozszarpanych na miejscu zwłokach zbrodniarza, upatrujemy wspaniałą wymowę faktu, że wielkiej idei nie da się zniweczyć nawet dynamicznym wiekielnej masywnym.

samolotem na prowincję, gdzie również uchwycono nici tajemniczej zbrodni.

Całokształt okoliczności towarzyszących niedoszłej zbrodni został już opiany przez aparat sądowo - śledczy, to też najbliższe już godziny przynieść mogą odpowiedź przynajmniej na zasadnicze pytania, nekające w chwili obecnej opinię publiczną.

Min. sprawiedliwości Grabowski interesuje się śledztwem

W dniu wczorajszym na miejscu zbrodnego zamachu w Świdrach Małych bawił minister sprawiedliwości p. Grabowski w asyście przedstawicieli władz sądowo - śledczych. W ciągu dnia dokonano ponownych szczegółowych oględzin miejsca wybuchu bomby, zbadano drobniogowo teren w pobliżu bramy, dokonując równocześnie zdjęć fotograficznych miejsca eksplozji. Zebrane szczątki naboju eksplodującego przelane zostały natychmiast do Wojskowego Instytutu Pyrotechnicznego. Dopiero fachowa ekspertyza pozwoli na ustalenie wielkości i typu (bomba o zwykłym zapalniku czy zegarowa) naboju.

Wnosząc z siły wybuchu, była to bomba o wadze przynajmniej 3 kilogramów.

Fakt niezwykle silnej eksplozji mógł by również wskazywać, iż zamachowiec przyniósł z sobą dwie bomby. Za hipotezę tą zdają się przemawiać pewne różnice w jakości znalezionych metalowych szczątków pocisku.

Znów wszakże podkreślić musimy, że dopiero dokładne zbadanie tych szczątków przez fachowców pyrotechników, będzie mogło stwierdzić czy przypuszczenie to odpowiada prawdzie.

Kim był zamachowiec

Kim był zamachowiec?

Oględziny jego poszarpanych zwłok kaza przynuszczać, iż był to mężczyzna lat około 29, ciemny szatyn, średniego wzrostu. Ze szczątków ubrania wnioskować można, iż był to osobnik ubrany całkiem dostatnio.

Przesłuchani sąsiedzi płk. Koca stwierdzają, że nie widzieli ostatnio w pobliżu nikogo, koby odpowiadał podanemu wyżej rysopisowi.

W dniu wczorajszym dr. Stanisław Manczarski, asystent prof. Grzywo-Dąbrowskiego dokonał sekcji szczątków zmasakrowanego ciała zamachowca. Ze znalezionych oderwanych palców pobrano również odciski daktyloskopijne.

Wzgląd na toczące się śledztwo kaze zatrzymać na razie w tajemnicy rezultaty, jakie osiągnęło dochodzenie w próbie zrekonstruowania przebiegu zbrodni.

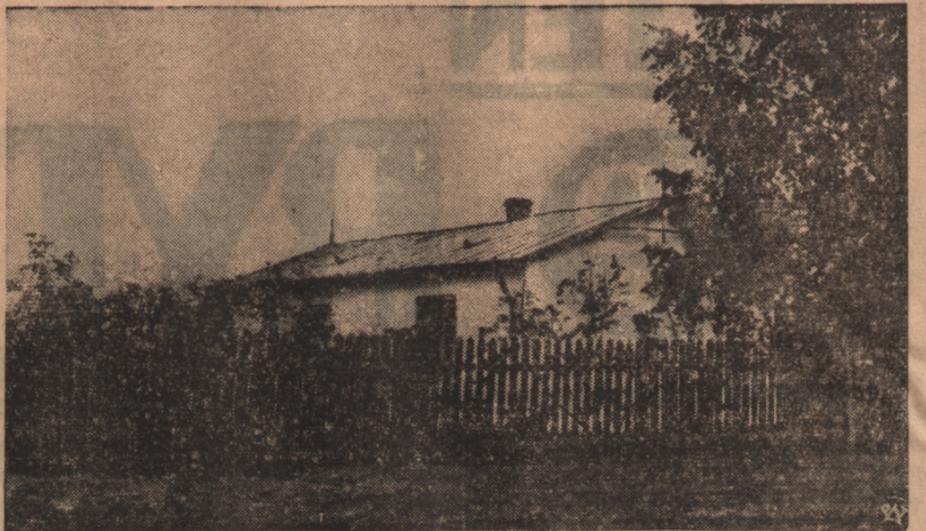
Co mówią sąsiedzi?

Nikt z sąsiadów płk. Koca nie widział w czasie poprzedzającym zamach nikogo. (Ciąg dalszy na stronie 2-zej)

Próba zamachu bombowego na płk. Koca

Brama domu w willi płk. Koca, zniszczona przez wybuch bomby.

Zdjęcie przedstawia willę płk. Adama Koca w Świdrach Małych pod Warszawą.

Sprawa wawelska ostatecznie zlikwidowana

Od przesunięcia tej trumny zatrzęsała się Polska

Wódz Narodu Marszałek Śmigły-Rydz na posiedzeniu Sejmu przysłuchiwał się obradom

WARSZAWA, 20. 7. (PAT). Dzisiejsze obrady Sejmu odbyły się w obecności Pana Marszałka Śmigłego - Rydza, który przybył na posiedzenie zajmując miejsce w łóżu marszałka Sejmu.

Pan Marszałek Śmigły - Rydz pozostał przez cały czas obrad izby, po czym opuścił gmach Sejmu odprowadzany przez premiera gen. Sławoj Składkowskiego, dyrektora biura cejmu Rutkowskiego oraz komisarza Rządu na m. st. Warszawę p. Jaroszewicza.

Warszawa, 20. 7. (PAT). Znajdująca się na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia Sejmu sprawa „Samowolnego przeniesienia przez ks. metropolitę Sapięę szczątków Józefa Piłsudskiego” wzbudziła wielkie zainteresowanie wśród członków izb ustawodawczych.

Od samego rana w kuliarach sejmu ruch ożywiony.

Przed południem odbyły się posiedzenia szeregu parlamentarnych grup

(Ciąg dalszy ze str. 1-ej).

go, czyj wygląd odpowiadałby rysopisowi zamachowca. Jak wynika z oględzin poszarpanych zwłok, jest to młody człowiek, liczący około 30 lat, ciemny szatyn średniego wzrostu. Twarz zamachowca została tak zmasakrowana, że nie można było rozpoznać jej rysów.

Wskutek wybuchu, ciało zamachowca zostało odrzucone na kartofliśko. Strzępy ubrania zamachowca wisiały na sztachetach parkanu oraz znaleziono też je na kartofliśku.

Prawdopodobnie zamachowiec ukrył się w kartofliśku naprzeciwko bramy, czekając na wyjazd płk. Koca. Ze względu na piaszczystą drogę samochód musiałby posuwać się bardzo wolno, co ułatwiłoby zamachowcowi rzucenie bomby. Wyrażane jest przypuszczenie, że zamachowiec nie mogąc doczekać się wyjazdu płk. Koca usiłował dostać się do posesji i przełazić przez bramę, spowodował wskutek nieostrożnego ruchu wybuch bomby.

Oczywiście są to hipotezy, które nikogo nie obowiązują a przynosi je nieikontrowana prasa warszawska.

Przesłuchanie płk. Adama Koca

Dotychczas organa policyjne przesłuchiwały 20 świadków i dokonały kilkunastu zdjęć z miejsca wybuchu bomby. Badania szczątków ciała zamachowca prze prowadziła prof. Grzywo-Dąbrowski.

Zaraz po przybyciu władz sądowych na miejsce wybuchu bomby przesłuchany był płk. Koc.

Kto i w jakim celu dokonał zamachu na płk. Adama Koca? Oto pytanie, na które otrzymamy odpowiedź dopiero po ukończeniu zmiędnego śledztwa.

Jak się dowiadujemy, śledztwo posuwało się znacznie naprzód i wkrótce tajemnica będzie dostępna zrozumiałej ciekawości całego społeczeństwa.

regionalnych, na których omawiano sprawę wawelską.

Posiedzenie Sejmu rozpoczęło się o godzinie 16.20. Posłowie stawili się bardzo licznie. W ławach rządowych zasiadli członkowie Rządu z p. premierem gen. Sławoj - Składkowskim na czele, podsekretarze stanu i wyżsi urzędnicy państwowi.

Obecny był również na posiedzeniu marszałek Prystor oraz liczni senatorowie, którzy zajęli miejsca naprzeciw ław rządowych. W łóżu Pana Prezydenta Wysoka Izba.

Społeczeństwo polskie zostało zaskoczona samowolną decyzją ks. metropolity Sapięę przeniesienia zwłok Marszałka Józefa Piłsudskiego do niewykończonej krypty, oraz wykonaniem tej decyzji bez uzyskania zgody rodziny, z naruszeniem prawa kościelnego i wbrew sprzeciwom, wśród których na naczelnym miejscu znajdował się sprzeciw Pana Prezydenta Rzeczypospolitej.

Aby zrozumieć napięcie wzburzenia,

To co naród kultem otoczył

Wielkość wieków ubiegłych budowali w sarkofagach i trudem swego życia ludzie miary największej. Pozostali po nich owoc ich pracy, pozostały karty historii, pozostała legenda. Szczątki wielu pochłonięta ziemia. Nieliczne przed zglądą uratował naród i kultem otoczył.

Historia i legenda, a także kult dla wielkich w dziejach ojczyzny zapady i wrosły w duszę narodu. Są jak ziarna w ziemię rzucone. Przy braku słońca i ciepła schną, lecz trwają. Rozgrzane uczuciem serc, nabierają życia — nowe budzą zmagania, nowe dają owoce, i z pokolenia w pokolenie wraz z legendą i kultem przekazuje się uczucie.

Każdy z wielkich na tle swojej epoki budował wielkość narodu, niekiedy z jego wola, a jakże często mimo woli narodu. I dopiero, gdy wielkość rzeczy dekonanych za siebie mówić zaczynała, a namiętność sporów przycisnęła, rozdziły się uznanie, podziw, uczucie miłości.

Niepokój ogarnął nawet proste serca

Wysoka Izba. Od śmierci Marszałka Piłsudskiego nie przeżywalimy tak powszechnego poruszenia. Niepokój wdarł się do duszy i ogarnął nawet proste serca. Bo przed trumną Tego, który budował moralne i prawne podstawy Państwa, dotknięta została tych podstaw nienaruszalność. Bo urażone zostało w człowieku to, co ma prawo do szacunku.

Od przesunięcia tej trumny zatrzęsała się Polska.

Odruch oburzenia musiał się zrodzić. Świadectwem upadku byłby brak reakcji. Nie o formę chodzi, wtedy, gdy wstrząśnięte zostają szerokie i najżywiej czujące masy, nie miarą trzeźwego wyrachowania mierzyć można reakcję i jej przejawy. I nie pośród tych, którzy się boją, szukać

ta R. P. obecny był szef kancelarii cywilnej min. Lępkowski. W łóżu dziennikarskiej liczni przedstawiciele prasy zagranicznej i krajowej. Galeria dla publiczności przepelniona.

Wśród ogólnego skupienia i powagi marszałek Car o godzinie 16,20 otworzył posiedzenie Izby.

Wśród ogólnej ciszy i powagi wice-marszałek Schaetzel oświadcza co następuje:

jakie ten fakt wywołał, należy wnikać w jego istotę.

Zadrażnione tu zostały, uczucia, które w sercach naszych nie wygasa, lecz pogłębia się i wzmacnia.

Jeśli nawet za życia Józefa Piłsudskiego (wszyscy na sali wstają z miejsc) nie wszyscy umieli dojrzeć jego usiłowania, by dążeń ku przyszłości związać z wielkością dziejów minionych, to składając jego prochy w katedrze na Wawelu, odczuli, zrozumieli i sami ową łączność przetyli.

Takim też był los Józefa Piłsudskiego, gdy jego wysiłek, nie dający się zmierzyć i umysłem objąć, przynosił wyzwolenie Państwa i triumf wojny zwycięskiej, to w narodzie długo jeszcze żyły uprzedzenia i niechęci.

Dopiero jego zgon do głębi serc tragicznym dotarł wstrząsem. Naród dojrzał Jego wielkość. Umysłem pierwsze miejsce wśród największych przyznał, a sercem z jego szczątków relikwie narodowe uczynił. Prochy w katedrze na Wawelu ułożył, by miały spoczywanie wieczne tam, gdzie sarkofagi królów i wielkich mężów znaczą dzieje minionie.

Ku tym prochom szli ludzie, by oddać hołd. Szli ku trumnie, w obliczu której pogłębiało się w nich zespolenie z losami Państwa z minionymi laty, z troską o przyszłość.

To te uczucia obrazil ks. metropolita Sapięha (obecni na sali siadają z powrotem).

trzeba winowajców rzeczy, które zgrzytem być mogą.

Akt samowoli ks. metropolity Sapięę musi być traktowany jako czyn indywidualny tylko jego osobę obciążający. Nie byłoby słuszne z załatwieniem sprawy wawelskiej łączenie innych zagadnień. Powaga tej sprawy jest tak duża, że na niej tylko skoncentrować trzeba nasze myśli.

W sprawach tej wagi musi istnieć coś, co w rozumieniu i odczuwaniu łączy wszystkich i tu na tej sali i poza nią. Bo istnieją rzeczy takie, które znajdują powszechny szacunek, i takie, które wywołują powszechne potępienie.

Na wiadomość o dokonanej przesunięciu trumny zabezpieczali wszystkie czynniki

w Państwie. Wśród posłów i senatorów uznano za konieczne, by izby ustawodawcze zabrały głos w zakresie ich roli w Państwie. Z inicjatywy kolegów krakowskich został złożony na Zamku w dniu 6 bm. wniosek do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej o otwarciu sesji nadzwyczajnej.

Z charakteru sprawy wynikało, że czynnikiem powołanym do jej załatwienia był Rząd. Rola parlamentu w stosunku do niej była i pozostaje ściśle określona. Zasadniczym bowiem zadaniem izb ustawodawczych jest ustanowienie praw, a funkcje rządzenia do nich nie należą.

Niech nikt w tych słowach nie dopatruje się chęci uchylania się przez nas od odpowiedzialności, a tym mniej dążenia do wykazywania się większą troskliwością w stosunku do tego, co wszystkim jest równie drogą.

Braki, które należy uzupełnić

Forma, odpowiadająca w danych warunkach normom konstytucyjnym, było zabranie się izb dla dania Rządowi pełnomocnictw. W ten sposób Rząd uzyskiwałby szersze podstawy do uregulowania tej sprawy także przez możliwość wprowadzenia zmian w obowiązujących ustawach. Istnieją bowiem w naszym ustawodawstwie braki, których uzupełnienie mogłoby zapobiec powtórzeniu się podobnych faktów w przyszłości, w szczególności zaś przez wypełnienie luk w ustawie z dnia 17 marca 1932 r. oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r., a to

dla szczegółowego unormowania warunków przenoszenia zmarłych z miejsca ich wiecznego spoczynku,

należytego zabezpieczenia praw rodziny do grobu osób bliskich,

i dokładnego określenia praw zarówno rodziny, jak i powołanych do tego najwyższych czynników państwowych w stosunku do grobów osób, które na wieczną zasłużyły pamięć w narodzie.

W ten sposób można w drodze ustawodawstwa wewnętrznego osiągnąć ściślejsze unormowanie uprawnień Państwa w dziedzinie opieki nad tym, co naród otacza szczególnym kultem.

Przy formułowaniu wniosku o otwarciu sesji nadzwyczajnej nie uważaliśmy za wskazane ze względu na zawilość sprawy wawelskiej, by parlament przez stawianie skonkretyzowanych projektów ustaw wpływał na kierunek postępowania, jakie mógł obrać Rząd. Dlatego też wniosek, ujęty był w formie najbardziej ogólnej, wyrażającej gotowość udzielenia pełnomocnictw, upoważniających do wydania potrzebnych dekretów.

Uderzać może dysproporcja między wspomnianą przed chwilą możliwością zmian w ustawach a wagą i charakterem samego zagadnienia. Treść postanowień w tych ustawach zawartych, czy sankcji są-

Na Dalekim Wschodzie ani wojna ani pokój

Obydwa przeciwnicy wzajemnie zarzucają sobie agresywność — Oświadczenie japońskiego min. spraw wojskowych — Drobne utarczki

Tien Tsin (PAT). Ponowne bombardowanie Wang Pingu zostało przerwane po godzinnej kanonadzie. Japończycy używali pocisków zapalających.

Tokio (PAT). Agencja Domei donosi: pomimo starcia pomiędzy wojskami chińskimi a japońskimi, w którym brała udział artyleria, dzisiaj popołudniu nadal były czynione w Pekinie i Tien Tsinie wysiłki, zmierzające do polubownego załatwienia konfliktu. Według informacji otrzymanych z Pekinu i Tientsinu rokowania te czynią postępy.

Pekin (PAT). Japończycy według informacji Reutera wznowili ponownie gwałtowne bombardowanie Wang Pingu o godz. 19.45. W akcji brała udział ciężka artyleria sprządzona z Feng Tai. Na innych odcinkach frontu doszło również do starć.

„Japonia nie może dłużej znosić zniewag“
Tak oświadczył japoński minister spraw wojskowych

Tokio (PAT). Przedstawiciel japońskiego min. wojny złożył następujące oświadczenie korespondentowi Havasa:

Japonia nie może już dłużej znosić zniewag Chin, gdyż wojska chińskie postępują wciąż naprzód i grozi nam z ich strony otoczenie.

Straże przednie armii centralnej doszły już do prowincji Hopei. Marszałek Czang Kai Czek zdradził się nareszcie ze swymi prawdziwymi intencjami.

Trudno mi na razie przewidzieć, czy nastąpi formalne wypowiedzenie wojny i czy ewentualne operacje wojenne trwać będą długo. Zdaje się jednak być rzeczą wykluczoną, aby incydent mógł być zlokalizowany.

Jedyną bronią niebezpieczną armii chińskiej jest lotnictwo, lecz Japończycy przedsięwzięli odpowiednie środki.

KOMUNIKAT METEOROLOGICZNY

Przewidywany przebieg pogody do wieczora dnia 21 bm.: W dalszym ciągu pogoda słoneczna o przejściowym wroście zachmurzenia w godzinach około południowych przez chmury kłębiaste o podstawie od 800 m. ciepło (temperatura dniem około 26 stopni), przy słabych wiatrach miejscowych.

Widzialność dobra jedynie w godzinach porannych, słabsza z powodu lekkiego zamglenia. Wiatry górne z kierunków zmieniły z szybkością około 20 km. na godz.

ministracyjnych lub karnych za ich przekroczenie, wydać się muszą czymś bardzo niewspółmiernym wtedy, gdy chodzi o kategorie zjawisk, które sięgają do najgłębszych i najświętszych rzeczy w człowieku. To też nie na tej przede wszystkim drodze znajdzie się gwarancja, że akt samowoli, którego byliśmy świadkami, będzie ostatnim w historii grobów królewskich na Wawelu. Na straży najcenniejszych wartości narodu stać będzie obok autorytetu Państwa czujna opinia narodu, przed którą ugiąć się będzie musiała największa nawet pycha.

Faktu, który został dokonany, nie zmieni żadna ekspiacja. Na zawsze pozostanie w dziejach metropolii krakowskiej ponura karta, zapisana w dniu 23 czerwca — nierozzerwalnie związana z nazwiskiem ks. metropolity Adama Sapiehy. Nic nie wymaże jej z historii.

Wniosek wycofuję

Wysoka Izbo! Rząd poinformował społeczeństwo komunikatem ogłoszonym w dniu 15 bm. o wynikach podjętych przez siebie kroków w sprawie wawelskiej.

Powyższy komunikat stwierdza, że Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął do wiadomości oświadczenie ks. metropolity, a Rząd uznał sprawę za ostatecznie załatwioną.

W tym stanie rzeczy udzielenie pełnomocnictw staje się zbędnym.

Z tych też względów wniosek, złożony do Izby marszałkowskiej, wycofuję.

aby możliwie jak najszybciej działalność jej sparaliżować. Przedstawiciel ministerstwa oświadczył wreszcie, iż według posiadanych przez niego wiadomości, nie zachodzi obawa interwencji ze strony sowieckiej, gdyż rząd Sowieców zanadto jest zajęty wewnętrzną sytuacją kraju. Oczywiście Sowiety, jak zresztą i inne państwa, nie powstrzymają się od dostarczenia Chinom broni i amunicji.

Jeden z najznakomitszych uczonych świata Marconi nie żyje

Imię Marconiego nierozzerwalnie związane jest z historią i odkryciem telegrafu bez drutu

Rzym (PAT) Jak doniosły depesze, dzisiaj nad ranem zmarł jeden z najznakomitszych uczonych europejskich, laureat Nobla, wynalazca telegrafu bez drutu, senator Guglielmo Marconi.

Imię Marconiego nierozdzielnie związane jest z odkryciem i historią telegrafu bez drutu.

Urodził się w Bolonii w r. 1874. Matka jego była Irlandką, ojciec Włochem. Studiował we Florencji i Livorno. Już w czasie studiów na podstawie teorii von Maxwella i Herta przeprowadzał doświadczenia nad przesyłaniem sygnałów elektrycznych bez metalowych przewodów. Udało mu się to po raz pierwszy w r. 1895. Marconi przeprowadzał doświadczenie przy po-

mocy wieśniaka, oddalonego o 2 km od aparatu nadawczego, który machał płachtą płótna, gdy aparat odbiorczy zaczął reagować, a wystrzelił z dubeltówki po odcyfrowaniu depeszy nadanej przez Marconiego alfabetem Morsego. Telegraf bez drutu został wynaleziony.

Jego działalność naukowa nie ograniczała się jednak tylko do eksperymentów w laboratorium. Był on jednym z najpopularniejszych na całym świecie uczonych. Ogromna ilość jego prac naukowych była w kilku językach drukowana. 47 razy przejechał Atlantyk, 30 razy zrobił podróż niemal naokoło świata, znano go i uznawano wszędzie. Odniesiony był najwyższymi odznaczeniami państw zagranicznych.

Bohaterska walka gen. Thommée'go o życie dwojga osób ze wzburzonym Bałtykiem

Są szczególnie dwa ośrodki na Pomorzu, które znają i cenią generała Thommée'go nie tylko jako żołnierza i dowódcę okręgu korpusu, ale także jako entuzjastycznego miłośnika wszelakich sportów wodnych.

Ośrodkami tymi to Bydgoszcz i Toruń, — nie mniej także wszędzie na Pomorzu, gdzie rozwijają się sporty wodne, gdzie urządzają się jakakolwiek impreza wodna, zawsze jej organizatorzy mogą liczyć na pomoc i poparcie gen. Thommée'go.

W Toruniu często można obserwować generała, jak na smukłym skiffie pruje toń Wisły, a nie ma prawie święta wioślarskiego, w którymby gen. Thommée nie brał udziału.

Obecnie nowy, szczególnie bohaterski czyn rozśławia imię dowódcy pomorskiego okręgu korpusu i jako dzielnego pływaka i jako pełnego poświęcenia człowieka.

Podczas pobytu gen. Thommée'go nad morzem zdarzyło się w tych dniach, że generał był świadkiem, jak na morzu w pobliżu Juraty silna fala wyrzuciła łódź z dwoma wioślarzami.

Gen. Thommée.

Szalupę ratunkową, która natychmiast pospieszyła na pomoc, spotkał ten sam los. Wówczas gen. Thommée rzucił się do morza, nie bacząc na grożące mu niebezpieczeństwo ze strony silnie wzburzonego morza. Generał dotarł bez wypadku do pływającej dnem do góry łodzi, której trzymali się kurczowo dwaj wioślarze. Widząc, że utrzymują się na powierzchni ostatkiem sił, przymocował ich kostiumami do łodzi, którą następnie począł holować do brzegu.

Było to jednak zadanie nawet ponad siły tak doskonałego pływaka, jakim jest generał. — Puścił więc łódź, aby pospieszyć do brzegu po pasy ratunkowe.

Niebawem generał był znowu przy łodzi i zaopatrzony obu wioślarzy w przyrządy ratunkowe dotarł z ofiarami sztormu do brzegu, gdzie zdążyły już zebrać się tłumy. Tutaj dopiero gen. Thommée dowiedział się, że wyratował z toni zięcia Pana Prezydenta Rzplitej, wiceministra komunikacji płk. Bobkowskiego oraz mjr. dypl. Wojciechowskiego. Publiczność, zebrana na plaży, zgotowała generałowi entuzjastyczną owację.

Należy nadmienić jeszcze, że zapalonemu wioślarzowi, którym jest generał, nie dawała spokoju myśl, że wiosła wywróconej łodzi mogłyby pochłonąć Bałtyk. Popłynął więc jeszcze raz na wzburzone fale i wrócił dopiero, zabezpieczywszy oba wiosła.

Z ostatniej chwili

**Ze wszystkich zakątków kraju
płyną wyrazy serdecznej radości pod adresem
płk. Adama Koca**

Warszawa (PAT). Po nieudalym zbrodniącym zamachu na szefa Obozu Zjednoczenia Narodowego płk. Adama Koca w dalszym ciągu do sekretariatu OZN przy ul. Matejki nr. 3 przybywa wiele osób, które wpisują się do specjalnie wyłożonej księgi.

Między innymi gratulacje płk. Adamowi Kocowi złożyli: wicepremier inż. Eugeniusz Kwiatkowski, minister spraw wojskowych gen. Kasprzycki, minister spraw zagranicznych Beck oraz jego małżonka, podsekretarze stanu Korsak, Sokołowski, K. Morawski, F. Świtalski, A. Rose, poseł estoński w Warszawie Markus, poseł polski w Sztokholmie Potworowski, poseł polski w Brukseli Jackowski, arcybiskup Ropp, biskup połowy wojsk polskich Gawlina, metropolita Dyonizy, wojewody lwowski dr. Biłtyk, wojewoda tarnopolski Malicki, szef gabinetu wojskowego Pana Prezydenta R. P. generał Schally, generałowie: Jarnuszkiewicz, insp. armii gen. Bortnowski, Roupert, prezes PKO Grufer, b. nac. kmdt. p. p. płk. Maleszewski, szef sztabu Obozu Zjedn. Narodowego płk. Kowalewski.

Redakcja poszczególnych dzienników oraz dziennikarze również w dalszym cią-

gu przesyłają szefowi O. Z. N. listy i depesze z wyrazami serdecznej radości z powodu uniknięcia niebezpiecznego zamachu.

Warszawa, 20. 7. (PAT). B. minister Ignacy Matuszewski osobiście odwiedził p. pułkownika Adama Koca, któremu złożył gratulacje z powodu jego osalenia.

Odgłosy zamachu za granicą

Rzym, 20. 7. (PAT). Cała prasa włoska oraz organ aWtykanu „Osservatore Romano“ obszernie omawia komunikaty o zamachu na płk. Koca, wyrażając swoje wielkie zadowolenie z ocalenia polskiego męża stanu.

Wieczorne wydanie „Giornale d'Italia“ ukazało się z fotografią płk. Koca na pierwszej stronie.

Depesza O. Z. N. z Gdyni do pułk. Koca

„Jesteśmy Bogu wdzięczni za ocalenie Wodza naszej wielkiej i słusznej sprawy. Przekładam Okręgu O. Z. N. Gdynia“.

Rolnictwo a giełdy zbożowo-towarowe

Pod takim tytułem nasz koncern prasowy zamieścił w swoich wydawnictwach, z dnia 17 czerwca br. — artykuł, w którym p. Jan Głębowicz poruszył ciekawe zagadnienie odnośnie roli i znaczenia giełd zbożowo-towarowych. Autor przede wszystkim podkreślił konieczność większego współdziałania sfer rolniczych w giełdach, motywując to względami natury gospodarczej, wynikającej zresztą z samego założenia tych instytucji.

Artykuł ten, będący przesłankami myśli ekonomicznych, tym chętniej zamieściliśmy, że forma i treść odpowiadała najzupełniej zagadnieniu, w jakim niewątpliwie prasa musi być zainteresowana.

Drukując ten artykuł, przypuszczaliśmy, że wywoła on tak zawsze pożądany głos polemiczny, dla którego miejsce w prasie jest do dyspozycji.

Materiału w tym względzie nie mamy. Otrzymałoby natomiast oświadczenie Rady Giełdy Zbożowo-Towarowej w Bydgoszczy, tak dalece jednak odbiegające od poruszonego zagadnienia, że nie możemy traktować go jako polemiki.

Przy sposobności zamieszczamy wyjaśnienia p. mgr. Jana Głębowicza.

„Rada Giełdy Zbożowo-Towarowej w Bydgoszczy rozesała masowo do prasy poznańsko-pomorskiej i do Codziennej Gazety Händlowej oświadczenie, że artykuł, przeze mnie napisany i podpisany moim imieniem i nazwiskiem, zamieszczony tylko w jednym czasopiśmie, a mianowicie w „Dniu Pomorza”, wyraża myśli i tezy wyłącznie moje własne a Rada Giełdowa nie solidaryzuje się z moimi wywodami.

Pomijając cel, jaki Rada Giełdowa swym oświadczeniem, bez precedensu z przeszłości, zamierza osiągnąć, zmuszony jestem oświadczyć, że nigdy a więc i w konkretnym przypadku mej pracy publicystycznej, nie autoryzowałem ani żadnym stanowiskiem urzędowym czy też społecznym, mimo, że oprócz stanowiska wiceprezesa Giełdy, jakie zajmowałem, piastuję jeszcze stanowisko prezesa w innych poważnych organizacjach kupieckich i społecznych. Artykuły prasowe zawsze pisuję sam i bez pomocy nawet tak kompetentnego ciała, jak ta lub inna rada.

Muszę się jednak zastrzec przeciwko bezpodstawnemu imputowaniu mi przez Radę Giełdową, w Bydgoszczy nieokreślonego „źródła przesłanek”, gdyż jak to każdy z latwością oceni, przesłankami były i są jedynie poważne względy ideologiczne natury zasadniczej.

W płaszczyźnie tak wybitnie osobistej, na jaką usiłuje sprowadzić zagadnienie Rada Giełdowa, nie podejmę dyskusji, gdyż nie uznaję metody wprowadzania do publicznej dyskusji na tematy zasadnicze polemiki o akcentach personalnych, dla odwrócenia uwagi od istoty sprawy.

Ze względu na opinię publiczną, która nie może się zorientować o co właściwie chodzi Radzie Giełdowej w Bydgoszczy, gdyż na łamach cennego wydawnictwa WPanów artykuł mój nie był drukowany, w imię rzetelności i uczciwości społecznej

Dlaczego świecą robaczki świętojańskie?

Badania nad luminiscencją różnych żyjątek, m. in. także robaczek świętojańskich, posunęły się ostatnio o poważny krok naprzód, dzięki pracom japońskiego biologa, profesora jednego z uniwersytetów japońskich, Eichi Shibata.

Na podstawie długoletnich obserwacji zjawiska luminiscencji kryształów górskich i kandyzowanego cukru, uczonego doszedł do przeświadczenia, że świecenie robaczek świętojańskich nie jest wynikiem procesu spalania w organizmie żyjątki pewnych substancji, a rezultatem rozpadu pewnego kryształu, który w formie prawie płynnej znajduje się w podbrzusznym odwłoku robaczka. Obecność tego kryształu stwierdził uczone japoński przy pomocy trawienia organizmu robaczka światła rentgenowskiego promieniami Rentgena.

proszę Panów o przedrukowanie mego artykułu.

Ponieważ ani w żadnym piśmie do mnie, ani w żadnym oświadczeniu publicznym, Rada Giełdy Zbożowo-Towarowej w Bydgoszczy, jak to jest powszechnie przyjęte, nie eprecyzowała żadnego zarzutu, który by uzasadniał dalsze jej wystąpienia i nigdy nie przytoczyła tych zdań, czy też z mego artykułu, któreby świadczyły o nieodpowiedniej formie, czy też błędnie merytorycznym moich wywodów, przeto:

Wzywam Pana Edmunda Balera, jako prezesa Rady Giełdy Zbożowo-Towarowej w

Bydgoszczy, aby w czasie najkrótszym przytoczył na łamach prasy te zdania mego artykułu, które rzekomo świadczą o niewłaściwej formie, przeze mnie przyjętej, oraz te tezy i twierdzenia, w całości a nie w wyimkach, które ze względu na założenia ekonomiczne stanowią zagrożenie interesu gospodarczego lub oparte są na błędzie naukowym lub ekonomicznym.

Dopiero bowiem te oświadczenie może otworzyć dyskusję poważną z wyeliminowaniem momentów personalnych, które zaciemniają jej cel istotny.”

Mgr. Jan Głębowicz.

Unormowanie podstaw wymiaru podatku dochodowego w rolnictwie

Gospodarstwa rolne, które dotychczas nie prowadziły prawidłowej rachunkowości, będą podlegały specjalnym normom dochodowości, ustalonym obecnie w Ministerstwie Skarbu. Wnioski w sprawie tych norm dla poszczególnych okręgów, były dawane samorządowi rolniczemu do przejrzania. Na podstawie tych norm będzie wymierzany podatek dochodowy tym gospodarstwom rolnym, które nie prowadzą prawidłowej rachunkowości, przewidzianej rozporządzeniem wykonawczym do ordynacji podatkowej. Unormowanie podstaw wymiaru, reguluje bardzo ważną kwestię, często wysuwaną przez sfery, szczególnie drobnego rolnictwa.

Równocześnie najbliższy Dz. Urz. Min. Skarbu przyniesie ważny dla rolników okólnik w sprawie prowadzenia ksiąg gospodarczych.

Okólnikiem tym Ministerstwo Skarbu podało do wiadomości władz skar-

bowych wzory oraz zasady prowadzenia ksiąg gospodarczych dla gospodarstw rolnych. Księgi te, opracowane przez Związek Iz i Organizacji Rolniczych, uznane zostały przez Ministerstwo Skarbu za prowadzone zgodnie z obowiązującymi przepisami ordynacji podatkowej pod warunkiem jednoczesnego prowadzenia rejestru obrotów produktami roślinnymi, zwierzęcymi i inwentarzem żywym.

Dla gospodarstw włościńskich o obszarze do 50 ha opracowane zostały odrębne, uproszczone księgi gospodarcze, uznane przez Ministerstwo Skarbu za zgodne z odpowiednimi przepisami ordynacji podatkowej.

Organizacje rolnicze słusznie prowadzą propagandę za wprowadzeniem rachunkowości gospodarczej, która daje podstawę do indywidualnego wymiaru, zgodnie z zapiskami.

Wolne miejsca na Politechnice Warszawskiej

W roku akad. 1937/38 będą wolne miejsca na wszystkich wydziałach: 1. inżynierii, 2. mechanicznym 3. elektrycznym, 4. chemicznym i 5. architektury.

Podania o przyjęcie należy składać w Sekretariacie Politechniki na imię Jego Magnificencji p. rektora Politechniki Warszawskiej w czasie od dnia 1 do 6 września r. b. w godzinach 9—12.

Do podań o przyjęcie należy dołączyć:

- 1) metrykę urodzenia w oryginale lub wyciąg z ksiąg metrycznych, 2) świadectwo dojrzałości w oryginale, 3) krótki życiorys

własnoręcznie napisany, 4) dokumenty, odnoszące się do służby wojskowej w uwierzytelnionym odpisie, 5) świadectwo moralności (obowiązuje tych kandydatów, którzy świadectwo dojrzałości otrzymali wcześniej, niż w roku wstąpienia do Politechniki), 6) świadectwo odejścia (obowiązuje przechodzących z innej wyższej uczelni) 7) 3 nie naklejone fotografie, własnoręcznie podpisane imieniem i nazwiskiem na stronie li-cowej, 8) pokwitowanie Kasy Politechniki na wpłaconą opłatę manipulacyjną w wysokości 10 złotych.

Depesze w kilku wierszach

Z kraju

— **WIELKOPOLSKIE TOWARZYSTWO ELEKTRYCZNOŚCI W BYDGOSZCZY** podpisało umowę budowy linii elektrycznej wysokiego napięcia, łączącej Dubno z Krzemieńcem. Linia ta będzie zbudowana całkowicie z materiału krajowego. Przy budowie zatrudnieni będą miejscowi bezrobotni.

— **W SOSNOWCU** w dzielnicy „Na Pogoni” większość sztydów na sklepach żydowskich została całkowicie zamalowana. Sklepy polskie zaopatrzyły się w wywieszki „firma chrześcijańska”.

— **NA WOŁYNIU ŻNIWA SKOŃCZONE.** Żyta w większości są już żęte, plony są na ogół dobre tak w ziarnie, jak i w sianie. Natomiast plony owsów i jęczmienia wypadły średnio.

— **DZIECI NIEMIECKICH KOLONISTÓW Z WOŁYNIA** wyjechały w liczbie 250 dzieci w Poznańskie, z czego 100 wyjeżdża dalej do Niemiec do obozów letnich.

— **MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH** opracowuje obecnie projekty ustaw, dotyczące członków zarządów oraz pracowników samorządowych, a mianowicie: przepisy służbowe, przepisy dyscyplinarne, oraz przepisy o uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnym.

— **WYSTAWA HIGIENICZNA W INOWROCŁAWIU.** Została tu otwarta staraniem miejscowej Ubezpieczalni Społecznej i Zakł. Ubezpie. Społ. Wystawa, która zgromadziła przeszło 1000 ciekawych eksponatów.

— **WOBEC ZNAJCZNEJ ZNIŻKI CEN** władze obniżyły ceny maki i chleba. Młynarze w wielu miejscowościach sabotują jednak zarządzenia władz, nie dostarczając piekarzom maki po urzędowych cenach, a nawet unieruchamiają młyny, tłumacząc to względami kalkulacyjnymi.

— **KURSY ROLNICZE DLA ŻOŁNIEZY** urządziło koło bydgoskiego Białego Krzyża. Dla absolwentów kursów Białego

no szereg wycieczek do wzorowych gospodarstw rolnych w powiecie. Wycieczki te pozwoliły żołnierzom zapoznać się z praktycznymi rezultatami racjonalnej gospodarki. Każdy absolwent kursu otrzymał od Białego Krzyża nasionną roślin uprawną na Kresach Wschodnich nieznaną, a w gospodarstwie rolnym pożyteczną.

Z zagranicy

— **DZIENNIKARZ FRANCUSKI HENRI ROULLER**, który na Maderze wsiadł na pokład statku „Edinburgh Castle” popełnił w czasie podróży w kajucie swej samobójstwo.

— **PRAGA POSIADA 167 TEATRÓW NA 57.000 MIEJSC** i dają przeciętnie 76000 przedstawień rocznie. Liczba sprzedanych biletów w roku 1936 osiągnęła okragło 13 milionów.

— **PRZYBYŁ DO BERLINA** nowy ambasador hiszpański, mianowany przez gen. Franco markiz de Magaz. Ambasadora powitali na dworcu przedstawiciele protokołu dyplomatycznego oraz członkowie ambasady.

— **LICZBA NIESZCZESLIWYCH WYPADKÓW ULICZNYCH W ANGLII** wzrosła w ciągu sześciu miesięcy bieżącego roku o 6 proc. w porównaniu z analogicznym okresem roku ubiegłego. Od stycznia do końca czerwca 1937 roku znalazło śmierć tylko w wypadkach samochodowych 3018 osób, a ponad 103.000 osób odniosło rany. W samym tylko Londynie było w tym okresie 528 osób zabitych i 27.478 rannych.

— **W HISZPANII** w skład 50 dywizyj armii rządowej weszła nowosformowana w miejscowości Albaceta brygada, złożona wyłącznie z ochotników amerykańskich.

— **100 TYS. NIEMIECKICH ŚPIEWAKÓW PRZYBĘDZIE DO WROCŁAWIA.** W dniu 31 lipca, jako w najważniejszym dniu XII Ogólnoniemieckiego Święta Śpiewacze-

PRZEGLADAMY PRASĘ

Echa zamachu

Wszystkie bez wyjątku dzienniki z datą na poniedziałek lub wtorek podają na czołowych miejscach zgrozą przejmujący zamiar zgładzenia ze świata Szefa Obozu Narodowego płk. Adama Koca.

Z uwagi wszakże na tajemnicę śledztwa, pisma ograniczają się jedynie do podania suchego komunikatu, który mimo swej odciekłości posiada wstrząsającą wymowę.

Uczelnie stanowisko w sprawie zamachu na płk. Adama Koca zajął narodowo-demokratyczny „Kurier Poznański”:

„Od redakcji: Wiadomość powyższa wywołała w całym uczciwym i rozsądnym społeczeństwie polskim, bez względu na różnicę przekonań politycznych czy społecznych, głębokie i stanowcze oburzenie. Nieznane są na razie szczegóły zamachu, trzeba też w podawaniu informacji zachować powściągliwość, by władzom nie utrudnić powodzenia śledztwa.

Śledztwo wykaże, czy chodzi tu o wariata czy zbrodniarza, a w drugim wypadku, czyim zbrodniarzem był narzędzem.

Niczego konkretnego nie przesądzając, jedno możemy stwierdzić, że jakimś czynnikiem musiało zależeć na wywołaniu zamętu i nowym skomplikowaniu sytuacji. Gdzie tych czynników szukać należy, dowiemy się niewątpliwie w krótkim czasie.”

„Kurier Poranny” o zamachu na płk. Adama Koca:

„Wiadomość o zamachu na osobę pułkownika Adama Koca, która wiadoma została dziś nad ranem przed godziną trzecią uderza niespodziewanie w opinię publiczną.

Pod pierwszym wstrząsającym wrażeniem pisane słowa muszą wyrazić przede wszystkim najgłębsze oburzenie, gniew i potępienie, że znalazł się nikczemny zbrodniarz, który chciał dokonać zamachu na życie człowieka formującego w tej chwili Obóz Zjednoczenia Narodowego.

Ktoś, kto bał się zjednoczenia narodu polskiego, postanowił zniszczyć reprezentanta tej idei, który rzucił to hasło i zaczął je realizować w ciężkim ale zwycięskim wysiłku. Polska będzie dlatego z niecierpliwością oczekiwała na wiadomość kto był zbrodniarzem.

Naród nasz, dla którego metoda walki skrytobójczej była i jest wstrętna, odpowiedzieć może tylko jednym na zamach: solidarną postawą w szeregach zjednoczenia narodowego, w dumnym i nieprzerwanym marszu ku wielkiej przyszej Polsce.

Zlą dlatego przystępuję zrobić wczoraj nasłany zbrodniarzem sprawie reprezentowanej przez wrogów idei pułkownika Koca. Rzuciona bomba stała się symbolem nienawiści do Polski, i w strachu przed Jej siłą.”

Socjalistyczny „Dziennik Ludowy” w tych pisać o zamachu słowach:

„Niezależnie od naszego stosunku do organizacji politycznej, na czele której stoi pułk. Koc, dla próby wczorajszego zamachu mieć możemy tylko słowa najostrzejszego potępienia.

Nie potrzeba przecież palcem wskazywać, który to odłam polityczny w Polsce Niepodległej rozwinął haniebną tradycję terroru, prowadzącego do zamordowania pierwszego Prezydenta aż do haniebnych napaści i grabieży w wielu miastach Rzplitej.

Niestety, winni anarchizowania życia polskiego nie zawsze byli należycie karani. I w tej atmosferze zrodzić się musiała szkoła polityczna, bomby, petardy i kastetu, idea polityczna, której pierwszym i ostatnim argumentem jest broń, wymierzona w pierś przeciwnika.

Nie wiemy, kim był człowiek, który wczoraj wieczorem niósł bombę pod dom pułk. Koca. Pewne jest jedno: iż czyn jego zrodzić się musiał w atmosferze anarchii.”

Widzimy więc, że zamach wywołał w całym społeczeństwie odruch obrony i potępienia. (lks)

Dział skupu zboża

Firma Bronisław Czarniecki w Toruniu, ul. Jęczyńska 10, tel. 24-24 i 14-90, prowadzi wszystkie działy artykułów obsługujących rolnika, usprawniła w bieżącym sezonie specjalny dział skupu zboża, z gwarancją najwyższych cen. Informacje również i telefonicznie.

go, które trwać będzie od 28 lipca do 1 sierpnia we Wrocławiu. Niemiecki Związek Spiewaczy liczy 800.000 członków.

— **NOWE KOSZARY NA GRANICY FRANCUSKIEJ.** W okolicy Hameln w Westfalii niemieckie władze wojskowe zakupiły 120 mórg, na których zostaną zbudowane koszary dla batalionów pionierskich. W Grohn — Vegesch budują się koszary dla oddziałów artylerii przeciwlotniczej.

O przemianach strukturalnych w Gdańsku

Polska będzie kierowała swój handel na morze — Impotencja gospodarcza elementu niemieckiego — Nie ma powodu do „federacji” polsko-niemieckiej w Gdańsku

W wydawnictwie niemieckim „Europäische Revue” ukazał się artykuł prezesa Senatu gdańskiego p. Greisera p. t. „Oznaki przemian strukturalnych w Gdańsku — zwycięstwo życia nad konstrukcją”, który następnie przedrukowany został przez dziennik gdański „Danziger Neueste Nachrichten”. Ze względu na osobę autora jak i sformułowane w nim, a interesujące polską opinię tezy, artykuł ten zasługuje na rozpatrzenie.

W części wstępnej p. Greiser wysuwa twierdzenie, iż okres na przełomie lat 1936-37 stanowią punkt zwrotny w historii Wolnego Miasta Gdańska. W szczególności zlikwidowanie konfliktu pomiędzy Senatem a Ligą Narodów stanowiło zamknięcie epoki ingerencji obcych czynników w wewnętrzne sprawy ludności Wolnego Miasta.

Utworzenie jednej partii w Gdańsku odbiera Polsce — zdaniem p. Greisera — możliwość prowadzenia polityki gospodarczej i narodowościowej ekspansji oraz rzekomo stosowanego do niedawna wśród różnych partii gdańskich systemu divide et impera. Stosunek Gdańska do Polski zaczyna kształtować się odmiennie. Zobowiązaniem Gdańska stanowienia instrumentu gospodarczego dla polskiego organizmu towarzyszy prawo wykorzystywania dodatknych stron, jakie przynosi obrót tranzytowy, przede wszystkim na korzyść rodzimego niemieckiego elementu gdańskiego, a nie elementu „imi-grującego”, obcego narodowościowo.

Najbardziej niejasne są konkluzje artykułu p. Greisera. Twierdzi on mianowicie że przemiany, jakie nastąpiły, stworzyły przesłanki pod ewentualne utworzenie czegoś w rodzaju „federacyjnego polsko-niemieckiego stosunku na terenie Gdańska”, przy czym istnienie takiego stanu zależy od tego, czy uczestnicy rozgrywki politycznej dostosują swoją politykę do zmienionych warunków i zrezygnują z walki z dokonanymi przemianami. Kończy on swój artykuł zdaniem, iż oznaki dokonywujących się gdańskich przemian strukturalnych mogą posiadać doniosłe skutki dla ukształtowania się stosunków w północno-wschodniej Europie.

Wywody p. Greisera traktować należy, jako próbę szukania rozwiązania problemu gdańskiego jako całości, w warunkach chwili obecnej. Wystąpieniu p. Greisera nie obce są również względy natury taktycznej. Nikt nie zamierza kwestionować faktu, iż zarówno w życiu wewnętrzno-politycznym Gdańska, jak i w warunkach zewnętrzno-politycznych, wśród jakich toczą się rozgrywki dookoła problemu gdańskiego, zaszły w ostatnich czasach zmiany dużej doniosłości. Do najważniejszych wśród nich niewątpliwie należy przesunięcie stosunków sił politycznych na terenie wewnętrznym Wolnego Miasta, a więc likwidacja opozycji gdańskiej.

Szereg innych wniosków p. Greisera, zarówno dotyczących przeszłości, jak i obecnego ukształtowania się układu sił i stosunków gdańskich, pozbawionych jest dostatecznego podmurowania. W szczególności niecisłym jest, jakoby kiedykolwiek Polska wygrywała przeciwko sobie poszczególne partie polityczne działające na terenie Gdańska i w ten sposób narzucała swą wolę Wolnemu Miastu.

„Ekspansja” gospodarcza Polski w Gdańsku istniała zawsze i istnieć będzie nadal w sensie skierowania polskiego handlu zagranicznego na drogę morską i użytkowania w tym celu możliwości, jakie stwarzał port gdański. Jeżeli w ekspansji tej dostatecznego udziału nie brał element niemiecki w Gdańsku, to w żadnym razie nie jest to wynikiem świadomego usuwa-

nia go przez „obcy narodowościowo element napływowy”, ale wynikiem małej sprężystości kupca gdańskiego i niechęci angażowania się w większe przedsięwzięcia handlowe, w oparciu o polskie zaplecze. Nie wiara w trwałe, pozytywne ukształtowanie się współzależności z Gdańskiem leżała u podstaw impotencji gospodarczej miejscowego elementu niemieckiego.

Największe zastrzeżenia budzą konkluzje artykułu. W świetle wywodów poprzednich wyglądają one tak, jak gdyby autor formułował w stosunku do Gdańska specyficzną tezę determinizmu politycznego. Wytworzenie bliżej nie określonego stosunku „federacyjnego” polsko-niemieckiego niczym nie jest uzasadnione. Momenty, przemawiające za utrzymaniem podstaw istnienia Wolnego Miasta, są identyczne i działają obecnie z niemiecką siłą, aniżeli przed kilku laty. Momentami tymi są w pierwszym rzędzie żywotne zainteresowania Polski w Gdańsku i imperatywne wskazania jej racji stanu, oraz okoliczność, że równowaga polityczna i stosunki pokojowe w tej strefie Europy zależą od nie naruszenia podstaw, na których opiera się egzystencja Wolnego Miasta.

Arabowie-chrześcijanie przeciwko podziałowi Palestyny

Hefa (PAT). Komitet Chrześcijańskich Arabów północnej Palestyny wystosował do w. komisarza i Ligi Narodów depeszę, protestującą przeciwko brytyjskiemu projektowi podziału Palestyny.

Komitet twierdzi, że nie ma powodu usprawiedliwiającego oderwanie od Palestyny świętych miejsc, strzeżonych dotychczas przez chrześcijańskich Arabów.

Władze brytyjskie z protestów nie sobie nie robią i duszą w zarodku próby spodziewanych czynnych wystąpień. Podniecenie ludu arabskiego wzrasta. Ostatnio znów re-

wizja, przeprowadzona przez policję w biurach Najwyższego Komitetu Arabskiego wywołała wielkie poruszenie i liczne protesty. Dokonało jej 60 policjantów, pod dowództwem 2 oficerów. Policja po przecięciu przewodów telefonicznych, skonfiskowała, mimo oporu obecnych w biurze, znaczną ilość dokumentów. W czasie utarczki został ranny jeden policjant.

Rewizję tę przypisują akcji terrorystycznej, prowadzonej w ostatnim miesiącu na północy Palestyny.

Anglia zaniepokojona

baterią dział dalekonośnych nad Gibraltarem

London. W izbie gmin podczas debaty nad polityką zagraniczną zabrał głos Lloyd George, który powołując się na podniesioną przez Churchilla sprawę baterii, umieszczonych w pobliżu Gibraltaru, ze swej strony położył na nią nacisk, jako na sprawę największej doniosłości dla W. Brytanii. Niektóre z dalekonośnych dział są oddalone od Gibraltaru nie więcej niż o 11 km. Faktycznie więc działają one całkowicie zamknąć cieśninę gibraltarską i sparaliżować brytyjską bazę morską w Gibralt-

arze. Fortyfikacje zagrażające Gibraltaru były mogły być zatem wykorzystane przez przeciwników W. Brytanii w przyszłej wojnie. Lord Cranborne, który oświadczył, że baterie ustawione w pobliżu Gibraltaru nie zagrażają interesom brytyjskim w chwili obecnej.

Polityka zagraniczna rządu została zaprobowana przez izbę 265 głosami przeciwko 123 w formie odrzucenia demonstracyjnego wniosku Labour Party o zredukowanie budżetu Foreign Office.

Wiadomości sportowe

Jubileuszowe regaty w Płocku

Z okazji 50-lecia Tow. Wioślarskiego w Płocku odbyły się regaty na Wiśle, na których osiągnięto następujące wyniki:

Czwórki nowicjuszy: 1) Tow. Wiośl. Płock 7:10,3, 2) Tow. Wiośl. Włocławek 7:15, 3) Oficerski YKRP. Warszawa, 4) Klub Wiośl. Gdańsk.

Jedynki: 1) WTW Warszawa (Śnieguła) 7:50, 2) Tow. Wiośl. Płock (Lukaszewski), 3) Kepel (AZS. Warszawa) nie startował.

Dwójki ze sternikiem: 1) Kaliskie TW. Kalisz (Zyto i Peda) 7:52, 2) Tow. Wiośl. Płock 7:52,3, 3) WTW. Warszawa.

Czwórki półwysięgowe nowicjuszy: 1) WTW. Warszawa 7:19,3, 2) Klub Wioślarski Gdańsk 7:33,6, 3) Kujawski KW. Włocławek, 4) Tow. Wiośl. Włocławek, 5) Oficerski Y. K. Warszawa.

Czwórki młodszych: 1) Tow. Wiośl. Płock 8:58, 2) Klub Wiośl. Toruń 6:50,4, 3) Klub Wiośl. Gdańsk, 4) Oficerski YK. Warszawa.

Jedynki młodszych: 1) WTW. Warszawa (Kazimierzczak) 7:44,2, 2) Klub Wiośl. Toruń (Leśniewski) 7:46,8, 3) Tow. Wiośl. Włocławek 8:44.

Dwójki bez sternika: 1) WTW Warszawa 7:12,1, 2) Tow. Wiośl. Płock 7:26,1.

DRUGA KŁESKA WIEDENSKICH PŁEKARZY NA ŚLĄSKU.

Katowice (PAT). Bawiąca na Śląsku zawodowa drużyna drugiej Ligi austriackiej „Brigitenauer F. C. Wien” rozegrała drugi na Śląsku mecz z K. S. „Dyskawią”, doznając drugiej i kolejnej klęski w stosunku 2:1.

ZAKOŃCZENIE ZAWODÓW KONNYCH W GDYNI.

W czwartym i ostatnim dniu międzynarodowych bałtyckich zawodów konnych w Gdyni odbyły się dwa konkursy: konkurs o nagrodę kawalerii polskiej i konkurs pojeźdźczy. W konkursie pierwszym zwycięstwo odniósł

Na wywczasach

konieczne jest lekkie przewiewne ubranie sportowe z materiału

TROPICAL

Zdąży je Pan uszyć, jeśli dziś jeszcze wybierze Pan samodziół w składzie

Gdynia, Świętojańska 38.
Warszawa, L. Bost, Wierzbowa 2

sce zdobył p. Strzeszewski na koniu „Rys”. Miejscami od 2 do 12 podzielił się między sobą: ppor. Wołoszowski na „Zerwikapit-rze”, por. Zelewski na „Wizji”, por. Gutowski na „Traviacie”, por. Komorowski na „Zbiegu” mając jednakową ilość punktów karnych.

W konkursie pojeźdźczym pierwsze miejsce zdobył prof. Bilwin na „Aree”, drugim był por. Zajackowski na „Arabic”, trzecim thm. Czerniawski na „Celebesie” i czwartym por. Ładoś na „Blasku”.

NOWY REKORD ŚWIATA SALMINENA.

Helsinki (PAT). Znakomity biegacz fiński, Salminen, ustanowił nowy rekord świata w biegu pół godziny, mając wynik 9.962 m.

Poprzedni rekord w tej specjalności należał do Nurmiego i wynosił — 9.957 m.

AMERYKA PROWADZI 2:1.

London (PAT). W poniedziałek w rezerwach międzynarodowych o puchar Davisa Ameryka — Niemcy, para amerykańska Budge — Mako pokonała parę niemiecką von Cramm — Henkel w 4-ch setach 4:6, 7:5, 8:6, 6:4.

KAJAKAMI PRZEZ JEZIORA „SZWAJ-CARII KASZUBSKIEJ”.

Kartuzy. Pomorski okręg kajakowy organizuje w dniach 11-12 sierpnia br. spływ kajakowy po jeziorach i rzekach „Szwajcarii Kaszubskiej”.

Początek raidu — od jeziora Poluty, następnie rzekami Garcyna, Czarna Woda do największego jeziora południowych Kaszub Wdzydzkiego, stąd do jeziora Charzykowskiego i dalej rzeką Brda.

Spływ obejmie więc najbardziej malownicze okolice Kaszub.

NOWY REKORD ŚWIATA NA 10.000 MTR. USTANOWIŁ SALMINEN.

Helsinki (PAT). Na zawodach w Helsingforsie znany biegacz fiński, Salminen, ustanowił nowy rekord świata w biegu na 10 km. wynikiem 30:05,5 min.

Poprzedni rekord należał do Nurmiego, ustanowiony był w sierpniu 1934 r. i gorzej był od nowo ustalonego rekordu o 0,7 sek.

„Po drodze” Salminen poprawił również światowy rekord Nurmiego na dystansie 6 mil, uzyskując wynik 29:08,3 min. Rekord Nurmiego wynosił — 29:31,4 min.

JAK MURZYN WOODRUFF USTANOWIŁ REKORD ŚWIATA NA 800 M.

Nowy Jork (PAT). Fantastyczny rekord świata, ustanowiony przez paroma dniami przez czarnego biegacza St. Zj., Woodruffa na dystansie 800 m. wynikiem 1:47,8 min., uzyskany został na zawodach panamerykańskich w Dallas (Stan Texas) w nast. okolicznościach:

Woodruff z góry zapowiedział, że zaatakuje rekord świata. Obok niego startowali — rekordzista tego dystansu — Elroy Robinson, nadto Rosshush i Bill Savan.

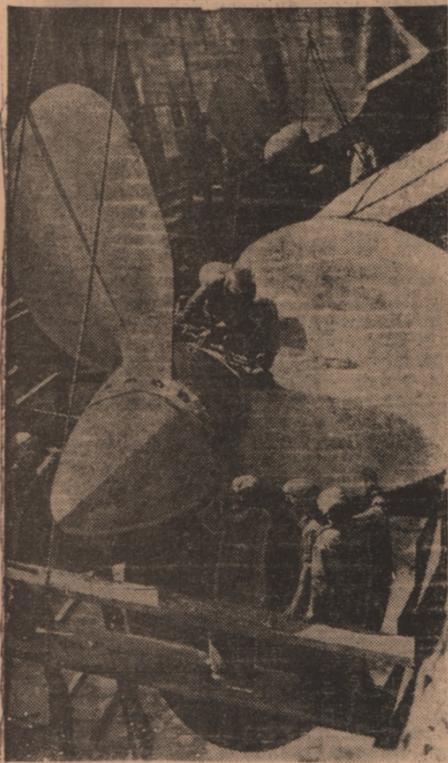
Zaraz po starcie zawiązała się zacięta walka między wszystkimi czterema zawodnikami. Na 300 m — cała czwórka biegła prawie razem. W tym momencie zerwał Robinson ale Woodruff odpowiedział na atak. W ostatniej rundzie na czoło wysunął się Woodruff, zwiększając tempo, które wytrzymał tylko Robinson, pozostali dwaj odpadli. Robinson raz jeszcze spróbował na ostatniej prostej wysunąć się na czoło, lecz — bezskutecznie. Na taśmie Woodruff zostawił za sobą Robinsona o 10 metrów.

TABELA PUNKT. P. Z. T. W. PO OSTATNICH REGATACH.

Warszawa (PAT). Po ostatnich regatach wioślarskich ogólnopolskich, tabela punktacyjna Pol. Zw. Tow. Wioślarskich przedstawia się następująco: 1) BTW — 265 pkt., 2) AZS Poznań 210 pkt., 3) WTW 196 pkt., 4) Kolejowy KW Bydgoszcz 150,5 pkt., 5) Klub Wioślarski Toruń 123 pkt.

Na czele tabeli wioślarskiej kobiecej kroczy Bydgoski Klub Wioślarek — 51 pkt., 2) Policjanci KS Kalisz 26 pkt., 3) Warszawski Klub Wioślarek 22 pkt., 4) WKS Żoliborz Warszawa i AZS Warszawa po 8 pkt.

Zmiana śruby transatlantyka angielskiego „Queen Mary”

Angielski transatlantyk „Queen Mary” został niedawno wprowadzony do doków, celem zamiany zużytych śrub. — Zdjęcie przedstawia robotników zakładów, zakładających na „Queen Mary” nową śrubę koleśnych rozmiarów.

Jerzy Mariusz Taylor

CZCICIELE WOTANA

201

Powieść

Wprawilo go to w taką pasję, że pisał się w zdaniach, poprawiał się co chwila i irytował niepotrzebnie, choć Hilda z niezmaconym spokojem wycierała gumą posłusznie mylne podyktowane słowa. Najwięcej niepokoiło go przy tym, że ani razu nie udało mu się przychwycić jej na tych ukradkowych badawczych spojrzaniach.

Kiedy umyślnie przerwał nagie dyktowanie w pół zdania, mając pewność, że teraz właśnie przyłapie ją na gorącym uczynku, Hilda siedziała z oczami opuszczonymi nad maszyną i nic nie wskazywało, by przed sekundą miała mu się przypatrywać. Miała co prawda brwi ściągnięte i głęboką faldę na niskim, czerwonym czole, ale mogło to równie dobrze być wynikiem skupionej uwagi, bo zabrała się właśnie do czyszczenia przybrudzonego nieco alfabetu maszyny.

Dokończył wreszcie dyktowania i wyprosił popiesznie dziewczynę, nie mogąc się oprzeć wrażeniu, że lada chwila zada mu jakieś kłopotliwe pytanie.

Nie. Pytania nie zadała, ale już na wychodnym włożywszy spokojnie swój półkożuszek, którego zapach teraz zwłaszcza działał mu na nerwy, zauważyła zniechęca.

— Żal mi trochę tej Anki Gołąbkówny. Wyobrażam sobie, ile musi cierpieć biedaczka...

— Czyżby z jej ciotką było jednak źle? — zagadnęła oschle dr. Johnke.

— Nie. Pani Gołąbkowa na pewno wyjdzie z choroby. To jest bardzo silna kobieta. Ale Anka... Ech, co tam — parsknęła nagle nieprzyjemnym śmiechem. Po co mam panu o tym mówić...

Hilda należała wprawdzie do organizacji, a nawet do tej grupy ściślej, w której skład wchodził również jej bracia, ale nie nazywała go nigdy „wodzem”, ani „doktorem”.

— Ależ proszę — zniecierpliwili się.

— No, czyż pan nie słyszał? Przecież Anka zakochała się po uszy w nowym księciu. Ona uratowała go od zamknięcia i on teraz u niej bywa, chociaż nie wiadomo, co tam z tego będzie.

Cios był celny. Wiadomość tę Hilda wyrzuciła jednym tchem i uciekała, trzasnąwszy drzwiami. Stał przez chwilę z przygryzionymi wargami. Jeżeli słowa Hildy były prawdziwe, to właściwie nie było po co rozpoczynać tej gry. Czyż mógł on — biedny nauczyciel wiejski — rywalizować z młodzieńcem, którego uznawała za syna księżna? Jeżeli rzeczy stały tak, jak mówiła Hilda, jeżeli Anka rzeczywiście zakochała się w tamtym, to nie trudno było przewidzieć, komu wyda swoją tajemnicę, o ile posiada ją naprawdę. Chyba że...

I, jak zwykle, wśród największych wątpliwości, zajaśniał mu nagle błysk nadziei. Całą noc przeleżał, nie zmrzywszy powiek, ale wczesnym rankiem, kie-

dy w zagrodzie sołtysa uderzył dzwon, dr. Johnke zerwał się z łóżka tak rzeźki, jakby był zupełnie wyczęsty, i począł ubierać się popiesznie, ale nie bez pewnej staranności.

Tymczasem we wsi zaczął się ruch. Uderzenie dzwonu było dla całej kolonii sygnałem, że czas już dostarczyć do zagrody sołtysa mleko z wieczornego i rannego udoju. Wilhelm Ernin bowiem, w nieustannej trosce o pomnożenie swoich bogactw, założył ostatnio maślarnię parową, stwarzając tym dla siebie źródło nowych zarobków, a mieszkańcom wsi Na Grobli udostępniając zbyt mleka. Wszyscy właściciele krów, a któż ich nie trzymał, dostarczali mu mleko, i to w ilości znacznie przekraczającej możliwości wytwórcze małego zakładu. Stary młynarz jednak brał wszystko i wszystkim płacił za towar gotówką, bo właściciel piekarni w sąsiednim mieście, też z pochodzenia kolonista, ale już wynarodowiony, bo ożenił się z Polką i dzieci ich ani w ząb nie rozumiały po niemiecku — okazał się chętnym odbiorcą nadwyżki. Transport, choć to było daleko, nie kosztował nic, bo mleko zabierał ten sam wóz, który przywoził Na Groblę pieczywo. Wszystko więc było w porządku, wszyscy zarabiali, wszyscy mieli wygodę i byli zadowoleni ze swe go sołtysa.

Dr. Johnke, podziwiając w duchu przedsiębiorczość i energię starego Ernina dawno już przyszedł do przekonania, że zgniebić go uda się tylko na drodze ekonomicznej. Planował też sobie, że w razie, gdyby powiodło mu się zdobyć skarb, o którym marzył, zorganizuje wielki zakład serowarski i, płacąc za surowiec wyższe stawki, podetnie egzystencję maślarni swojego antagonisty. Jak zwykle przy tym — i to trzeba znowu zapisać na jego dobro — nie miał na widoku żadnych korzyści osobistych. Zakład serowarski, przy którym jednocześnie odbywałby się wyrób masła, jak i dostawy mleka do miasteczka, miał być wielką spółdzielnią, której udziały posiadaliby wszyscy właściciele krów, odpowiednio do ilościowego stanu swoich obór. Miał już nawet opracowane szczegóły. Posiadanie trzech krów dawało prawo do jednego udziału, właściciel sześciorga bydła mógł reflektować na dwa i tak dalej.

W ogóle w planach dr. Johnkego spółdzielczość grała dużą rolę. Całe życie gospodarze kolonii Na Grobli miało zyskać formy spółdzielcze, a całością sieci wszystkich tych kooperatyw miała zawiadywać rada gminna, pod przewodnictwem jego, dr. Johnkego, kiedy uszczęśliwieni koloniści okrzykną go nie tylko wodzem, ale i sołtysiem.

Usłysawszy daleki turkot wozu piekarskiego, wyszedł natychmiast. Gdyby go ktoś zapytał, czemu się tak spieszy, nie umiałby na pewno dać wyraźnej odpowiedzi. Po prostu wydawało mu się, że Anka powinna przychodzić po pieczywo bardzo wcześnie.

Przezucie, któremu wierzył zawsze, nie zawiodło

go i tym razem. Wdowa Klein, pomimo ciemności, poznała go od razu i zdziwiła się ogromnie.

— Co? Pan doktor też przyszedł po bułki i to tak skoro świt? Co się stało? A może pan doktor wyjeżdża?

— Nic się nie stało i nawet nie wyjeżdżam — roześmiał się. — Wstałem trochę wcześniej niż zazwyczaj, bo mam robotę z poprawianiem zeszytów. Ale widzę, że naprawdę jestem dziś pani pierwszym klientem, kochana pani Klein.

Wdowa Klein zdejmowała w tej chwili cylinder z wiszącej na ścianie lampy naftowej i miała ją zapalić, ale, usłyszawszy ostatnie jego słowa, postawiła szkło na ladzie, protestując nie bez dumy:

— Aber nein, Herr Doktor. Fraulein Gollombek war die erste.

— Czy już poszła? — podchwycił zaniepokojony.

— Nie, skądże znowu, przecież pieczywo dopiero wiozą.

I znowu, jak wiele razy przedtem, dr. Johnke spostrzegł się poniewczasie, że popieszyl się zanadto z ujawnieniem swoich wrażeń. Nie jeden raz już myślał sobie, że ta szczerość nie jest właściwie cechą czysto germańską. Zapomniał jednak o wszystkim, kiedy wdowa Klein zapaliła wreszcie lampę i, kiedy jasny płomień poprzez szkło pedantycznie wyczyszczonego cylindra oświetlił twarz stojącej przy ladzie dziewczyny.

Miała na sobie prawie taki sam kubrak barani, jaki nosiła Hilda. U tamtej tego kubraka nie znośli. Ta go oślniła.

— Ach, jaka śliczna — pomyślał przytykając oczy i przypominając sobie słowa pastora.

Tu autor jest zmuszony uczynić małe zastrzeżenie. Anka może nie była taką znowu wyróżniającą się pięknoscią. Na konkursie twarzycka jej nie zyskałaby na pewno palmy pierwszeństwa. Zdobila ją młodość i inteligencja. Pamiętamy jednak, że dr. Johnke skazany był wyłącznie na widok puciołowatych i wręcz ordynarnych kolonistek i w tych warunkach musiał ją uznać za piękność skończoną i to w najlepszym tego słowa znaczeniu, bo odpowiadającą w zupełności wymaganiom teorii nordyczności.

— Ależ tak. To nordyczka. Najprawdziwsza nordyczka. Włosy jak złoto, oczy niebieskie, twarz pociągła — pomyślał ze ścisłością przyrodniczą, która ciążyła nad nim nawet w tej chwili.

I, nie zastanawiając się, czy dziewczyna nie weźmie mu tego za złe, przedstawił się natychmiast. I jakoś nie zdziwił się wcale, że dziewczyna, której dzieciństwo upłynęło zdala od świata, w lesie, która ludzi widziała jedynie w okresie, kiedy uczęszczała na kursy rolniczo - leśne, która pracowała u swej ciotki tak, jak pracuje najzwyczajniejsza służąca, przyjęła jego przedstawienie się ze swobodą damy z towarzysztwa.

(Ciąg dalszy nastąpi).

MAKSYMILIAN SZCZEPSKI

Nacz. Wytw. Zwierzęcej Pomorskiej Izby Rolniczej.

Ku ustaleniu konia szlachetnego „półkrwi”

(Ciąg dalszy).

Poniżej wysuwam myśli, jakie się z tym zagadnieniem wiążą — w odniesieniu do ziem zachodnich, w których występuje koń półkrwi, pochodzenia niemieckiego.

Wyobrażam sobie, że punkt ciężkości działań, zmierzających do konsolidacji, winien być skierowany w kierunku łączenia półkrwi z półkrwią, podobnego z podobnym, dzielnego z dzielnym, doskonałego z doskonałym, z wybitnych, pokrewnych i dobrze nam znanych rodów. Odbieganie od tej zasady nie jest wskazane. Wyjątek winny stanowić stada zarodowe, odświeżające półkrw — krwią pełną i czystą. Sto pięć odświeżenia krwi powinien być jednak w tym wypadku ograniczony, by nie dopuścić do zbyt dużych odchyłań od kierunku półkrwi. Rozprowadzanie po terenie do dalszego rozplodu potomstwa zregenerowanego, winno mieć miejsce dopiero po dostatecznym utrwaleniu nowej odmiany (p. Prusy Wschodnie).

Konsolidacja jest zabiegiem dość skomplikowanym i wymaga dojrzałości myśli hodowlanej. Ogniwa działań konsolidacji muszą się wzajemnie łączyć i uzupełniać.

Proces konsolidacji winien się rozwinąć: a) przede wszystkim w wewnętrznym ustaleniu postępowo prowadzonych stad — pretendujących do uznania ich za zarodowe; b) w drugim rzędzie przez planowe rozmieszczenie na punktach kopulacyjnych ogierów państwowych, kształtujących powszechną hodowlę.

W tym celu winien być: 1. jasno określony kierunek hodowlany dla wyjściowych źródeł zarodowych, jak i odnośnego terenu hodowlanego; 2. jasno sprecyzowany system selekcji pokrojowej i czynnościowej; 3. udoskonalony i dostosowany do kierunku hodowlanego system selekcji genetycznej, zdążający przez chów krewniaczy do koncentracji krwi reprezentantów dzielnych rodów i do wytworzenia swoistych linii rodowych, stanowiących kość pacierzową hodowli.

wą hodowli.

Całokształt tej akcji hodowlanej winien podlegać silnej ingerencji Związków hodowlanych i należy go ująć w księgowość hodowlaną, wewnętrzną przez Związki prowadzoną, gruntownie zreformowaną, efektem której powinny być dopiero księgi stadne, publikowane drukiem. Organizacja „elit” musi organicznie wyrastać z dojrzałości procesu konsolidacyjnego, przeprowadzonego na podstawie powyżej wspomnianych zabiegów selekcyjnych.

W pierwszej części mego artykułu postaram się uzasadnić właściwość zastosowania wyżej wspomnianych środków działania, zmierzających do konsolidacji, przy czym pozwolę sobie przytoczyć uwagi, jak dalece pewne systemy pracy zostały u nas w czyn wprowadzone. W drugiej natomiast części artykułu pozwolę sobie naświetlić w streszczeniu nasze stosunki hodowlane oraz skalę natężenia wybitnych prądów krwi, nurtujących w żyłach pomorskiego konia szlachetnego półkrwi, będących kluczem do rozwiązania zagadnienia konsolidacji.

Akt wstępny konsolidacji powinien się wyrażać w określeniu jasnego kierunku hodowlanego Związku, gdyż ma on jednocześnie charakter planu — standardu. Niejasny bowiem kierunek prowadzi do chaosu, różnorodności odmian, poza tym nie działa wychowawczo i opóźnia konsolidację.

Pomorski Związek przewidział formalnie w nowym statucie jeszcze kierunek szerszy. Wychodząc jednak z założenia, że „jaka ziemia, taki koń”, Związek realizuje swój kierunek w ten sposób, że podzielił Pomorzę — w porozumieniu z Pomorską Izłą Rolniczą — na trzy okręgi i to na okrąg cięższej gleby, w którym stacjonuje się ogiery wschodniopruskie, na okrąg średniej gleby, któremu przydziela się ogiery pomorskie i pomorskie, wreszcie na trzeci okrąg — o lekkiej ziemi, który otrzymuje

pomorskie i poznańskie ogiery lekkie i ogiery anglo - arabskie.

Kierunek winien być bezwzględnie dostosowany na danym terenie warunków hodowlanych. Forma konia winna być taka, aby odpowiadała nie tylko wymaganiom armii, ale również zapewniała większą wydajność roboczą konia półkrwi. Odrwanie chowu konia szlachetnego od potrzeb miejscowego rolnictwa jest główną przyczyną chaotycznego krzyżowania, jakie objawiło się na Pomorzu. Nie można np. propagować chowu konia anglo - arabskiego lub konia przerasowanego pełną krwią angielską tam, gdzie struktura gleby, intensywna gospodarka, zaprzęg, komunikacja — wymagają użycia silnego konia półkrwi. Koń szlachetny półkrwi musi — obok harmonii kształtów, silnej, głębokiej budowy, dobrej mechaniki ruchu, doskonałej dzielności użytkowej, odznaczać się szybkością dojrzewania, zdolnością łatwego wyszkolenia karmy, co w ekonomice tej hodowli stanowi rolę decydującą.

Wymaganiom województw poznańskich i pomorskiego odpowiada najbardziej typ zbliżony swą formą i dzielnością do konia wschodnio - pruskiego. Wiadomym jest, że koń tego typu, formowany na podłożu krwi trakeńskiej, w czasie przedwojennym na terenie tych ziem — szczególnie w Wielkopolsce — bliski był ustalenia i że po wojnie, bez większego oporu, stosując w nadmiarze krew pełną i czystą, konia tego, ksztem jego, użyteczności w rolnictwie, zmodyfikowano w kierunku większej przydatności dla celów armii. Dziś ujawniają się tendencje nawrócenia do typu przedwojennego. Ogier wschodnio - pruskie, którymi te województwa jednak jeszcze dysponują, wywodzą się przeważnie z dawniejszych linii rodowych. Nowoczesny koń wschodniopruski przekształcił się w międzyczasie poważnie, dzięki zmodernizowanemu w latach powojennych systemowi selekcyjnemu, przedstawionemu na „formę i dzielność”. Dlatego też aż do chwili wytworzenia w kraju właściwych podstaw do produkcji rodzimych ogierów, czerpać powinniśmy reproductory najnowszego kierunku z rezerwuaru wschodniopruskiego. Z braku

środków musimy na razie silniej reaktywować hodowlę naszą na pierwotnej krwi wschodniopruskiej, pulsującej w żyłach tych ogierów, którymi dysponujemy, by stworzyć podatne podłoże do ciągłości krwi ogierów wschodniopruskich — nowszego typu, które wyszły z tych samych źródeł krwi, jak i nasze ogiery, lecz bazują na innej konstelacji zespołów genetycznych, wyselekcjonowanych na nowszych zasadach.

Jesteśmy zdania, że czynnikiem najbardziej przyczyniającym się do kształtowania hodowli powszechnej są ogiery państwowe na punktach kopulacyjnych. Zarządy P. S. O. w Kwidzynie i Starogardzie — za czasów panowania rządu pruskiego — nie brały pod uwagę planowości stocjonowania ogierów pod kątem widzenia koncentrowania krwi. Ta sama taktyka kierował się Zarząd P. S. O. w Starogardzie w czasach powojennych — aż do roku 1934. W okresie tym chodziło głównie o to, by hodować jak najwięcej źrebiąt, bez względu na ich wartość, aby tylko ilościowo podnieść pogłowie końskie. Poza tym większość hodowców nie myślała tyle o hodowli w pełnym znaczeniu tego słowa, ile o produkcji koni remontowych, czego dowodem jest wyzbywanie się klaczy wartościowych na targach remontowych. Ministerstwo Rolnictwa, wnioskując z zarządzeń, nie przykładało również zbyt wielkiej wagi do konsolidowania hodowli, bo jeszcze do niedawna sprzeciwiało się temu, by ogier państwowy dłużej jak trzy lata przebywał na jednym punkcie kopulacyjnym. Idąc po linii najmniejszego oporu, dogadzano w dodatku zbyt zbytnim zawodnym impulsem hodowców, biorącym na stacje ogiery państwowe, co w sumie wywołało fatalne następstwa. Wniesione bowiem do hodowli przez jednego ogiera czynniki kształtujące, naturalizował następny ogier, o skrajnie odrębnym układzie rodowodu. Wytworzył się wskutek tego wśród większości stad taki stan rzeczy, że każda klacz w stadzie pochodzi prawie po innym ogierze. W takiej sytuacji trudno jest doszukać się w stadach zawiązku wspólnoty rodowej, tak ważnej w pojęciu nowoczesnej hodowli.

(Dalszy ciąg nastąpi).

Prace nad historią ruchu niepodległościowego na Pomorzu

Do Laskowic zjechało się ub. niedzieli kilkudziesięciu byłych komisarzy i komendantów Organizacji Wojskowej Pomorza oraz Straży Ludowej z powiatów pomorskich położonych po lewej stronie Wisły. Zjazdowi przewodniczył p. mjr. Łukowicz z Poznania który pracuje nad historią ruchu niepodległościowego na Pomorzu. Celem zjazdu było zebranie i uzgodnienie odpowiedniego materiału z całego Pomorza, na podstawie którego będzie można narzucić wydać dzieło dokumentarne pracy Pomorzan w odbudowie Polski. Wiele w tej sprawie już zrobiono, szczególnie dużo zrobiono w powiatach świeckim i tucholskim, bardzo mało jednak w innych powiatach, bo brak jeszcze wielu danych, dokumentów, spisów, pism itd i trzeba nie lada wysiłku w skompletowaniu tych danych.

W związku z utworzeniem „placówki historycznej” przy D. O. K. w Toruniu wszyscy b. powstańcy i niepodległościowcy Pomorscy z pow. chełmińskiego proszeni są o zgłoszenie się w sekretariacie Związku Weteranów P. Narod. R. P. 1914/19 Koło Chełmno (ul. Dominikańska 4 II. p.) a p. Cerafickiego w środy i soboty w godz. od 16 do 18 gdzie będzie można uzyskać informacje w sprawie składania dowodów z pracy niepodległościowej i przedłożenia ich w Placówce Historycznej.

Jako powstańca niepodległościowca uważa się:

1) osobę, która przekroczyła linie demarkacyjną Pomorza i wstąpiła do oddziałów powstańczych w Wielkopolsce lub b. Kon-

gresówce przed 13. 11. 1919 r.
2) osobę, która brała czynny udział w Strażach Ludowych, Tajnej Org. Wojsk. Pomorza na Pomorzu przed 13. 11. 1919 r.
3) osoby, które wstąpiły do oddziałów polskich z niewoli przed 28. 6. 1919 r.
4) Więźniowie polityczni.

Rodziny proszone są o podanie nazwisk poległych b. powstańców i niepodległościowców pomorskich.

B. powstańcy i niepodległościowcy Pomorza mieszkający w pobliżu Unisławia, zgłoszą się w kole unisławskim u sekretarza p. Ludwika Dobskiego w cukrowni.

Śmiertelne zatrucie się rodziny galaretką z nieświeżego mięsa

Jedna ofiara zmarła — dwie walczą w szpitalu

Żona robotnika St. Józwiaka zam. w Bydgoszczy przy ul. Dworcowej 47 zakupiła w jednym ze sklepów rzeźniczkich nożki wieprzowe na galaretkę. Zakupione mięso jednak odłożyła na kilka dni do szpiżarki, po czym dopiero przyrządziła z niej galaretkę. Przy obecnych upalnych dniach mięso oczywiście

było już zepsute, to też kiedy rodzina spożyła galaretkę, po kilku godzinach zachorowała wśród silnych objawów zatrucia.

Mimo natychmiastowej pomocy lekarskiej Józwiak zmarł wśród strasznych boleści. Żonę i córkę zmarłego udało się jeszcze przy życiu utrzymać.

Splyw kajakowy z Borów Tucholskich do Bydgoszczy

Z inicjatywy w. f. powiatu chojnickiego organizuje się w dniach od 6. do 8. sierpnia br. spływ kajakowy z jeziora charzykowskiego do Bydgoszczy przez piękne Bory Tucholskie.

Ciekawy ten wyścig na kajakach wzbudzi niewątpliwie najszersze zainteresowa-

nie rzesz sportowców, zwłaszcza, że w spływie za niską opłatą wziąć udział mogą nie tylko członkowie klubów sportowych ale także nie stowarzyszeni. Zgłoszenia przyjmuje się tylko do nadchodzącej soboty w biurze komendy P. W. (Dom Społeczny) w Chojnicach.

Zjazd kowali w Bydgoszczy

Zjazd samodzielnymi mistrzów kowalskich z powiatów bydgoskiego, inowrocławskiego, szubińskiego, żnińskiego, wyrzyckiego, tucholskiego, świeckiego, toruńskiego, chełmińskiego i sepolińskiego odbędzie się w niedzielę dnia 25 bm. w Bydgoszczy, w sali Resursy Kupieckiej przy ul. Jagiellońskiej 13.

Celem zjazdu omówienie położenia gospodarczego rzemiosła kowalskiego i wspólne podjęcie uchwał ku podniesieniu kowalstwa.

Rzemiosło kowalskie zajmuje liczebnością swoją wśród rzemiosł jedno z pierwszych miejsc.

Król Karol II w Paryżu

Na zdjęciu naszym król Karol udaje się do hotelu Ritz w Paryżu, gdzie zamieszkał.

Śmierć kapłana

W szpitalu powiatowym w Nowym Mieście Lubawskim zmarł długoletni proboszcz parafii Mroczenko — ks. Wincenty Kalitowski.

Zmarły liczył lat 44 i pełnił swe obowiązki kapłańskie od lat 17.

Na udar serca w topieli

W jeziorze chełmińskim podczas pławienia koni utonął robotnik 38-letni Józef Rutka. Jak stwierdzono, Rutka uległ w wodzie atakowi serca. Denat osierocił żonę i kilkoro dzieci.

Niezaproszona „wizyta” w magazynie kolejowym

Nieujawieni dotychczas sprawcy włamali się przy pomocy koziboka do magazynu kolejowego w Gostyczynie w pow. tucholskim i niespostrzeżenie wywieźli stamtąd 3 skrzynie mydła f. „Berger Dreiring Seife” wartości tysiąca złotych. O zuchwałości ich świadczy jeszcze ta okoliczność że nie zapomnieli i o panu zawiadowcy, Florianie Piosiku, wtargnąwszy również do jego mieszkania skąd zabrali rower damski „Lucznik”. Dochodzenia w toku.

Echa zabójstwa na szosie pod Brodnica

Policja ujęła sprawców zabójstwa śp. Wacława Faltynowskiego na szosie we wsi Szczuka pod Brodnica. Są to robotnicy Bernard Fryza, Rajmund Korzeniewski, Walenty Ceglewski, Bronisław Balecki i Celestyn Grajkowski, których osadzono w więzieniu. Właściwym sprawcą zabójstwa przez zadanie Faltynowskiemu śmiertelnych ciosów w głowę sztchetą z gwoździem jest Fryza.

Brodnica

— **Herbatka towarzyska.** „Rodzina Wojskowa” zawiadamia swych członków, że w dniu dzisiejszym o godz. 15.30, odbędzie się herbatka towarzyska w sali kasyna podoficerskiego.

— **Kradzież kosza z twarogiem.** Podczas ostatniego targu skradziono kosz twarogu, który znajdował się na wozie Marty Awednau. Przeprowadzone dochodzenia doprowadziły do ujęcia sprawcy kradzieży, którymi okazały się 2 kobiety z Brodnicy.

— **Do śpielnia zbożowego U. Ber Leiba** w Brodnicy, dokonano włamania. Łupem złodziei padło kilkadziesiąt kilogramów zboża. Sprawców nie wykryto.

Pożary na naszych wsiach

W zabudowaniach rolnika Józefa Czapka, zam. w Świerczynach, wybuchł groźny pożar, który zniszczył cały dom mieszkalny wraz z urządzeniem.

Akcja ratunkowa była utrudniona tym, że pożar powstał we wczesnych godzinach rannych i zauważono go dopiero wówczas, gdy cały dach stanął w płomieniach.

Przeprowadzone dochodzenia wykazały, że powstał od palących się sadzy w komini.

Straty wynoszą kilka tysięcy złotych.

Drugi pożar miał miejsce w Nowymmieście, gdzie zapaliła się stodoła, własność rolnika Izzydora Kabota.

Pastwą pożaru padły całkowite zbiory tegoroczne i zabudowania gospodarcze wraz z inwentarzem. Przyczyny pożaru nie zdołano ustalić.

Straty wynoszą około 2.000 złotych.

Harcerze na wywczasach

Sekcja żeglarska XV drużyny harcerskiej w Brodnicy, urządziła obóz wędrowny kajakami po okolicznych jeziorach: Wysokiebrodno, Pawłówek, Łąkorek, Wielkie Partęczyny, Białe, Skarlin, Dębno, Robotno, Kruszyny, Strzemiuszek, Strażyn, Zbično, Ciche i Bachotek.

Opiekę nad obozem pełnią: dyr. Kruśczyński i drużynowy Grzemski. Powrót nastąpi 31 bm.

Ze sportu

„WISŁA” GRUDZIAŹ — K. S. „BRODNI-CZANKA” 4:3 (2:3)

Na stadionie w Brodnicy rozegrano mecz piłki nożnej pomiędzy „Wisłą” z Grudziądza a K. S. „Brodniczanka”. Spotkanie wygrali goście w stosunku 4:3 (2:3) zupełnie zasłużenie.

Mecz sędziował p. Walczak b. dobrze.

My także strajkujemy

Strajk kelnerów w Paryżu stał się przyczyną szeregu mniej lub więcej zabawnych incydentów. W jednej z wirtuoznych restauracji paryskich para Anglików skończyła właśnie hors d'oeuvre, gdy zakomunikowano jej, że dalszych dań się nie podaje ze względu na ogłoszony co dopiero strajk personelu. Anglik i jego małżonka

z największym spokojem wstali z miejsc i skierowali się ku wyjściu.

Maitre d'hotel dogonił ich prawie w drzwiach i zaprezentował rachunek.

— No, sire — odparł Anglik — nie płacimy, strajkujemy również.

I skwitowawszy zdziwienie zarządzającego salą, ironicznym uśmiechem, wyszedł.

Sezon letni obfituje w przeróżne imprezy widowiskowe. Najpopularniejsze z nich to imprezy sportowe emocjonujące szerokie masy ze względu na swą atrakcyjność spotkań czy to jednostek indywidualnych czy też zespołów. Nie wszyscy jednak mają możliwość oglądania interesujących walk na boiskach zwłaszcza o ile odbywają się one zdaleka od lokalnego środowiska. Tu pole do popisu ma radio — ściślej mówiąc dobry sprawozdawca sportowy, który w sposób barwny, plastyczny a przy tym fachowy i interesujący przedstawia słuchaczom przebieg zawodów.

Rozgłośnia Pomorska przez dłuższy czas referat sportowy traktowała po macoszemu. Od paru miesięcy jednak nastąpiła duża zmiana na lepsze. Codzienne lokalne wiadomości sportowe opracowane

są rzeczowo, co zaś najważniejsze, cieszy nas szybkość informacji.

Często zamiast suchego komunikatu wygłaszane są ciekawe pogadanki sportowe na aktualny temat, lub też wywiady z popularnymi osobistościami sportowymi, np. rozmowa z mistrzynią Polski Książkiewiczówną, którą przeprowadził p. Fr. Lewicki.

Kilka tygodni temu Rozgłośnia Pomorska zorganizowała spływ kajakowy na regaty międzynarodowe do Brdziejścia, który cieszył się nadzwyczajnym powodzeniem bowiem wzięło w nim udział blisko 100 kajaków i żaglówek.

W ubiegłą niedzielę Rozgłośnia zgótowała nam nową, miłą niespodziankę, instalując swój mikrofon w pływalni Okręgowego Ośrodka PW i WF, skąd transmito-

wała imprezę zatytułowaną „Uczym się pływać”. Audycja wypadła b. dobrze. Sprawozdawcami byli p. red. J. Wysocki i p. Fr. Lewicki. Jak zwykle p. red. Wysocki w sposób plastyczny, a przy tym dowcipny obrazował słuchaczom pokazową lekcję pływania oraz groteskowe skoki z trampoliny w wykonaniu popularnego Joachima Goebła, dalej atmosferę w pływalni, której ozdobą są nasze panie. Podobno tajemnica powabu naszych pań tkwi w... kieszonce kostiumu kąpielowego, gdzie znajdują się wszelkie utensylia do czarowania pięci brzydkiej.

Referatowi sportowemu Rozgłośni należy się uznanie za tę audycję. Ale to mało. Czekamy na bezpośrednie transmisje z boisk sportowych. Okazja nadarzy się w najbliższy piątek w Toruniu, gdzie startować będzie nasza światowa Stanisława Walasiewiczówna — dalej 31 bm. i 1. 8. wioślarskie mistrzostwa Polski na torze pod Łegnem. Takie transmisje posłucha z przyjemnością cała Polska.

(mlk.)

LIPIEC
21
Środa

KALENDARZYK

Środa 21. 7. — Prakseidy
Czwartek 22. 7. — Bole
sława
Piątek 23. 7. — Apoli-
narego

— Stan wody w Wiśle z dnia 20. bm.: Kraków — 2,77 (2,49); Zawichost + 1,29 (1,36); Warszawa + 1,00 (1,00); Płock + 0,52 (0,14); Chełmno + 0,04 (0,07); Grudziądz — 0,10 (0,08); Korzeniewo + 0,25 (0,28); Piekto — 0,40 (0,33); Tczew — 0,56 (0,48); Einlage + 2,26 (2,22); Schiewenhorst + 2,54 (2,50).

Temperatura wody w Wiśle 17,0 (17,0).
Uwaga. Liczby w nawiasach oznaczają stan z dnia poprzedniego.

Z miasta

— **Wstrzymanie ruchu żeglugowego w Brdyjuściu z powodu regat.** Państwowy Zarząd Wodny w Bydgoszczy podaje do publicznej wiadomości, że z powodu mających się odbyć dnia 31. 7. i 1. 8. 1937 roku, wszelkich polskich regat w porcie wewnętrznym w Brdyjuściu zarządza wstrzymanie w tychże dniach na odcinku tegoż portu ruchu żeglugowego dla parostatków, motorówek, żaglówek, łodzi i kajaków, oraz łodzi wioślarskich, nie biorących udziału w zawodach od godziny 14-tej w dniu 31. 7. i od godziny 9-tej do 21-ej w dniu 1. 8. 1937 r.

Przejazd parostatków pasażerskich może odbywać się do przystani w Łęgowie w km. 3,2 względnie w koniecznym razie przejazdu do przystani w Brdyjuściu, po stronie lewego brzegu portu, z zachowaniem ostrożności w przejeździe celem uniknięcia nieszczęśliwych wypadków i nie czynienia przeszkód wytwarzaniem fali zawodnikom biorącym udział w regatach. Zabrania się również wystawiania na prawy i lewy brzeg portu wewnętrznego łodzi i kajaków. Winni przekroczenia powyższych zarządzeń będą podani do ukarania na podstawie obowiązujących przepisów.

— **Wystawa zbiorowa** dzieł Leona Wyczółkowskiego, Konstantego Laszczki i dokumentów prezesa Kierskiego przy ul. Bronisława Pierackiego (b. gmach Internatu Kresowego) jest otwarta: w dni powszednie od godz. 9.30—18-tej, w soboty od godz. 10.30 do 16-ej a w niedzielę i święta od godz. 11—14-ej. Wstęp na wystawę wynosi dla dorosłych 0,50 zł., a dla młodzieży 0,25 zł.

— **Dwie nowe linie autobusowe.** W najbliższych dniach uruchomi Zarząd Miejski dwie nowe linie autobusowe na terenie miasta i to na trasach: Pl. Kościeleckich — Bydgoszcz Wschód, oraz ul. Kujawska — ul. Żwirki i Wigury.

Kronika policyjna

— **Kradzież polne i ogrodowe.** P. Idzie Nowaczynskiej zam. przy ul. Kujawskiej 113 skradziono z ogrodu 150 kilo jabłek. Przy tej samej ulicy pod nr. 145 wykopali nieznaną sprawcy na szkodę p. Marii Andrzejewskiej 2 i pół morga kartofli. Przy ul. Dalekiej 22 skradziono p. Denge 10 ctr. już wykopanych kartofli.

— **Kradzież roweru.** P. Witoldowi Kolanowskiemu z Brodnicy skradziono rower z przed domu przy ul. Jagiellońskiej 5.

— **Pajęczarze** odwiedzili strych przy ul. Szubińskiej 4 i skradli na szkodę p. Stanisławy Jankowskiej świeżo wypraną białą wartość 150 zł.

— **Kradzież narzędzi stolarskich,** dokonaną przez swego pomocnika Matczaka, zgłosił stolarz p. Franciszek Wielozynski. Wartość skradzionych narzędzi wynosi 120 zł.

— **Kradzież sklepowa.** Na szkodę firmy Bracia Matecy przy Rynku Marszałka Piłsudskiego skradł niejaki Szmelter jedną sztukę inlelu.

— **Kradzież kur.** P. Wł. Lubieckiemu w Ossowej Górze skradł nieznaną sprawcą 12 kur.

— **Nieszczęśliwy wypadek.** Do szpitala miejskiego odstawiono robotnika Andrzeja Czerniaka zam. przy ul. Zwirowej 6, zajętego w Państwowej Fabryce Dykt, któremu ośia trakowa poszarpała rękę.

Zebrania — Odczyty

ZEBRANIE MYŚLIWYCH POWIATU BYDGOSKIEGO.

Dnia 28 bm. godz. 11 (w środę) odbędzie się w sali Wydziału Powiatowego Bydgoskiego, przy ul. Słowackiego nr. 7 zebranie myśliwych powiatu bydgoskiego, celem wyboru Powiatowej Rady Łowieckiej. Wstęp mają wszyscy okaziele ważnej na sezon 1937-38 karty łowieckiej. Przypominamy, że prawo głosowania przysługuje jedynie tym myśliwym, którzy zgłoszą się na członków Polskiego Związku Łowieckiego. Zapisywać się można również i na zebraniu.

Wycieczka KPW do gazowni miejskiej

Przed kilku dniami członkowie Kolejowego Przesposobienia Wojskowego Ognisko Bydgoszcz II w ilości 70 osób urządzili wycieczkę do bydgoskiej gazowni miejskiej, w której zwiedzili wszystkie urządzenia. Dzięki uprzejmości personelu gazowni, a w szczególności p. prelegenta, który nie szczędził trudu, by udzielić jak najskrupulatniejszych wiadomości fachowych, członkowie KPW odnieśli duże korzyści z wycieczki, pogłębiając w ten sposób swoją wiedzę.

Dziękuję w Bydgoszczy

Dalsze obniżenie ceny mąki i chleba w Bydgoszczy

Zarząd Miejski — Oddz. powiat. władzy admin. ogólnej — zarządzeniem z dnia 19 lipca 1937 r. ustalił dla miasta Bydgoszczy aż do odwołania następujące ceny maksymalne:

a) **w hurcie:** 100 kg mąki żytniej 70% z workiem franko stacja odbiorcza wzgl. skład hurtowy należący do młyna — 30,50 zł, 100 kg mąki żytniej 70% z workiem w handlu hurtowym — 32,00 zł, 100 kg mąki żytniej 82% z workiem franko stacja odbiorcza wzgl. skład hurtowy należący do młyna — 28,50 zł, 100 kg mąki żytniej 82% z workiem w handlu hurtowym — 29,50 zł, 100 kg mąki żytniej (razowej) z workiem franko stacja odbiorcza wzgl. skład hurtowy należący do młyna — 26,50 zł, 100 kg mąki żytniej 95% z workiem w handlu

hurtowym — 28 zł, 100 kg mąki pszennej 65% z workiem, franko stacja odbiorcza wzgl. skład hurtowy należący do młyna — 40,00 zł, 100 kg mąki pszennej 65% z workiem w handlu hurtowym — 42,00 zł;

b) **w detalu:** 1 kg mąki żytniej 70% — 0,36 zł, 1 kg mąki żytniej 82% — 0,32 zł, 1 kg mąki żytniej 95% — 0,33 zł, 1 kg mąki pszennej 65% — 0,46 zł;

c) **chleb:** chleb żytni 70% za 1 kg 31,5 gr. bochenek 1½ kg — 47 groszy, chleb żytni 82% za 1 kg 29,5 gr., bochenek 1½ kg — 44 grosze, chleb żytni 95% za 1 kg 28 groszy.

Nowe ceny mąki obowiązują od dnia 20 lipca 1937 r. a ceny chleba żytniego od dnia 22 lipca 1937 r. — Winni pobierania lub żądania cen wyższych podlegają surowym karom.

Finał walk zapaśniczych

Dnia 19 bm. jako w ostatnim dniu walk zapaśniczych, ogród Resursy Kupieckiej zapelnily niebawale dotąd tłumy publiczności, tak, że każde miejsce było należycie wykorzystane, np. dach na kręgielni i drzewa. Najstarsi ludzie w Bydgoszczy nie pamiętają, ażeby kiedykolwiek ogród Resursy Kupieckiej gościł tak olbrzymie tłumy. W pierwszej walce Czech Streśniak już w 8 minucie zwyciężył Amerykanina Zikoffa. Włoch Pedro Nerone położył na łopatki Warszawianina Maciejewskiego po świetnej i zaciętej obronie tegoż. Walka trwała przeszło godzinę. Ostatnia walka Zbyszka Cyganiewicza z czarną maską da-

ła nadzwyczaj dużo emocji publiczności. W 50 minucie Cyganiewicz znokautował czarną maskę. Sześciokrotne uderzenia Cyganiewicza były tak potężne, że czarna maska pokrwawiony leżał na macie, nie mogąc się podnieść. Zwycięskiemu Zbyszko- wi zgotowano wielką owację. Wręczono mu bukiet kwiatów. Złoty pas mistrza Europy uzyskał zatem Władysław Zbyszko Cyganiewicz. Drugim zwycięzcą (czarna maska) okazał się 27-letni Jugosłowianin Feliks Kersic. Następni zwycięzcy są: Włoch Pedro Nerone, Polak Maciejewski z Warszawy, Czech Streśniak i Amerykanin Zikoff.

Tydzień Bydgoszczy od 31 lipca do 8 sierpnia 1937 r.

Bydgoszcz poczyniła już przygotowania do swego „Tygodnia“ który się odbędzie w czasie od 31 lipca do 8 sierpnia. W okresie tym zaprezentuje się Bydgoszcz ze swej najatrakcyjniejszej strony:

W pełnym rozkwicie jest komunikacja pasażerska Lloyd Bydgoskiego z Bydgoszczą do pięknie na stromych stokach nadwiślańskich położonego Brdyjuścia. W pierwszych dwóch dniach „Tygodnia“ cały ruch na tym szlaku skieruje się na bydgoski tor regatowy, gdzie się odbędą Regaty Wszechpolskie.

Poza tą imprezą wodno-sportową na wielką skalę mają uczestnicy „Tygodnia“ możliwość zapoznania się z pełnym dziwnego oroku odcinkiem Brdyjuścia do Smukały, korzystając z komunikacji turystycznej na łodziach-trawach, uruchomionej w tym sezonie przez bydgoski Związek Popierania Turystyki. Szeroka wstęga Wisły i grody nadwiślańskie udostępni komunikacja pasażerska „Vistula“, posiadająca swą przystań obok wielkiego mostu w pobliskim Fordonie.

W turystyce lądowej otwiera piękne możliwości zmotoryzowana niedawno Bydgoska Kolej Powiatowa oraz zorganizowane przez „Orbis“ bydgoski raidy autobusowe. Kolej Powiatowa prowadzi do uroczych letnisk podmiejskich Oplawa i Smukały oraz do malowniczo w szerebie kotłinie Brdy położonego Koronowa, szczytującego się posiadaniem jednego z najstarszych i najokazalszych w Polsce kościołów poklasztornych i przepięknego rezerwu wysokopiennej grabiny. Główną atrakcją raidów autobusowych „Orbisu“ są uroczyska Borów Tucholskich, choć „Orbis“ rozszerzył się swych raidów także na inne odcinki regionu bydgoskiego, mogące wzbudzić zainteresowanie turysty (Charzykowo. To-

ruń, Ciecocinek, Inowrocław, Kruszwi ca, wykopaliska w Biskupinie).

Drugi punkt kulminacyjny „Tygodnia“ stanowi obok regat otwarta już wystawa zbiorowa spuścizny artystycznej po wielkim malarzu i grafiku Leonie Wyczółkowskim, pięknej kolekcji rzeźb prof. Konstantego Laszczki oraz bezcennej wartości dokumentów historycznych prezesa Kazimierza Kierskiego w gmachu b. Internatu Kresowego przy ulicy Bronisława Pierackiego 8.

Regaty i Wystawa, będące imprezami o charakterze wręcz przeciwnym, dają wyobrażenie o szerokiej skali atrakcji, jakie może dać Bydgoszcz nie tylko w czasie swego „Tygodnia“, ale także w ciągu całego sezonu letniego. Program „Tygodnia Bydgoszczy“ nie jest bowiem przelotną improwizacją, po której po upływie „Tygodnia“ nie pozostanie nawet śladu, jak to bywa z reguły w innych ośrodkach, lecz program ten jest raczej skryształizowanym skrótem stałych możliwości ośrodka bydgoskiego i ich najlepszą realizacją.

Bydgoszcz, przystrojona w białą i zieloną swych rozległych parków i kwieciste barwy swych ogrodów, zaprasza serdecznie wszystkich tych, co pragną odetchnąć w atmosferze, przesyconej żywocnym zapachem okolicznych lasów i ukoić swe nerwy nad wodami przezroczystej Brdy i majestatycznej Wisły.

KARTA UCZESTNICTWA W „TYGODNIU BYDGOSZCZY“

wydana przez Ministerstwo Komunikacji w cenie 1,25 zł dla uczestników z Terenu Województw Poznańskiego i Pomorskiego i 2 zł dla pozostałych województw, uprawnia nabywcę do następujących ulg i świadczeń w czasie trwania „Tygodnia“ tj. od dnia 31 lipca do 8 sierpnia b.r.

DYŻUR NOCNY APTEK.

Od dnia 19—25 lipca br. dyżur pełnią: Apteka Centralna ul. Gdańska 27, tel. 3994 i Apteka pod Lwem ul. Grunwaldzka 37, tel. 3191.

MIGAWKI

Czy uwierzycie?

Onegdaj spotkałem żonę zamożnego niegdyś kupca. Wiedziałem, że ostatnio wygrała na loterii grubsze pieniądze — coś około 1000 zł.

— I jakże — pytam — chyba pani bardzo się cieszy?

— Niby dlaczego?

— No, grubsza wygrana!

— Aaa! — P. S. zrobiła beznadziejny gest ręką.

— No? Co się stało? Nie wypłacili pani pieniędzy?

— Wypłacili.

— Wydała już pani?

— Gdzież znowu!

— Więc ukradli pani! Zgubiła pani — wołam coraz bardziej zaintrygowany.

— Ani jedno ani drugie. Widzę, że pan i tak nie domyśli się. Po prostu pieniądze zabrał mi mąż i dał na podatki, bo już był największy czas. Komornik mógł przyjąć lada chwila.

To się nazywa solidność! Solidność w najwyższym gatunku! Nadmiar solidności!

Bo czyż można wymagać aby ktoś dał pieniądze wygrane na loterii na podatki!

A to jednak fakt! — Autentyczny fakt!

Oto — takim jest kupiec pomorski.

(ro)

REPERTUAR KIN:

APOLLO: „Sensacją żyje świat“ i nadprogram.

ADRIA: „Miasto Anatol“ i nadprogram.

BALTYK: „Kły i pazury“, dodatki kolorowe i tygodnik PAT'a.

KRYSTAL: „Sobowótór Jacka Mortimera“ i nadprogram.

MARYSIENKA: „Człowiek-lew“ i nadprogram.

REWIA: „Czarny Anioł“ i „Noc weselna“.

Przygnieciony dźwigiem żelaznym straszny wypadek w warsztatach kolejowych

We wtorek, dnia 20 bm. w godzinach rannych wydarzył się w tutejszych warsztatach kolejowych straszny wypadek. Oto na zajętej pracą 42-letniego ślusarza Józefa Ignasiaka zam. przy ul. Leśnej 6, spadł ze znacznej wysokości dźwig żelazny, gniotąc mu lewe przedramię i pierś. Rannego w stanie bardzo ciężkim przewieziono do szpitala powiatowego na Bielawkach.

1) do 50 proc. zniżki na przejazd kolejami z wszystkich stacji PKP do Bydgoszczy i z powrotem;

2) we wszystkich polecenia godnych restauracjach, kawiarniach i hotelach bydgoskich 10 proc. upustu od cen normalnych oraz zwolnienie od opłaty podatku hotelowego;

3) wolny wstęp na Wystawę dzieł i zbiorów Wyczółkowskiego, Laszczki i Kierskiego;

4) przy wstępie na trybunę regatową w czasie Regat Wszechpolskich 20 proc. upustu;

5) na wszystkie raidy turystyczne „Orbisu“ 15 proc. upustu;

6) na tramwaje i autobusy miejskie w Bydgoszczy 50 proc. upustu;

7) na przejazdy statkami Lloyd Bydgoskiego 50 proc. upustu;

8) na przejazdy wszystkimi liniami Bydg. Kolei Powiat. 50 proc. upustu.

Karty uczestnictwa nabyć można we wszystkich placówkach „Orbisu“ i „Ruchu“ oraz w kasach biletowych większych stacji kolejowych. W razie potrzeby należy się zgłaszać po karty uczestnictwa do „Orbisu“ w Bydgoszczy, gdzie się znajduje również Biuro informacyjno-kwaterunkowe.

Z okazji „Tygodnia Bydgoszczy“ wydane zostały dwa nowe plany sytuacyjne miasta oraz nowy przewodnik po Bydgoszczy.

Konfiskata pisma polskiego w Czechosłowacji

Morawska Ostrawa (PAT). „Dziennik Polski“ organ ludności polskiej w Czechosłowacji, został przez władze czeskie skonfiskowany, z korespondencją z terenu Śląska Cieszyńskiego.

Jest to już druga konfiskata „Dziennika Polskiego“ w ciągu ub. tygodnia.

DBAJCIE O SWOJE ZDROWIE!
SZWAJCARSKIE GÓRSKIE ZIOŁA SA STOSOWANE PRZY KAMIENIACH ŻÓŁCIOWYCH I SKŁONNOŚCIACH DO ZAPARCIA. **SZWAJCARSKIE GÓRSKIE ZIOŁA** SA NATURALNYM, ŁAGODNYM ŚRODKIEM PRZECZYSZCZAJĄCYM, WŁATWIAJĄCYM FUNKCJE ORGANÓW TRAWIENIA, STOSOWANYM RÓWNIEŻ PRZY NADMIERNEJ OTYŁOŚCI.

POSADY WOLNE

Urząd Wojewódzki Pomorski Wydział Dróg Wodnych w Toruniu

zamierza obsadzić stanowiska urzędników I kategorii:

- 1) inżyniera hydrotechnika w Oddziale Regulacji Rzek
- 2) inżyniera hydrotechnika w Państwowym Zarządzie Wodnym w Toruniu
- 3) prawnika w Oddziale Ogólnowodnym oraz urzędnika II kategorii
- 4) technika maszynowego w Oddziale Mechanicznym (żeglugowym).

Wymagane kwalifikacje:

nieprzekroczony 30 rok życia, dobry stan zdrowia, odbyta służba wojskowa, obywatelstwo polskie oraz ukończone studia fachowe: ad 1) na wydziale wodnym Politechniki, oraz dokładna znajomość pomiarów geodezyjnych i hydrotechnicznych. ad 2) na wydziale prawnym Uniwersytetu oraz praktyka administracyjna lub sądowa ad 3) na oddziale mechanicznym Średniej Szkoły Technicznej. Wymagana biegłość w kreśleniu oraz praktyka zawodowa.

Na powyższe stanowiska mogą być przyjęci kandydaci w charakterze praktykantów według ustawy o służbie cywilnej za wynagrodzeniem dla praktykantów na urzędników I kat. w/g X gr. a dla praktykanta II kat. w/g XI gr. Stanowiska te mogą być również obsadzone przez pracowników kontraktowych za wynagrodzeniem dla inżynierów i prawników w/g VIII gr. zaś dla technika maszynowego w/g XI gr. uposażenia urzędników państwowych. Podania z dołączeniem zwykłych odpisów dokumentów:

- a) metryki urodzenia,
- b) świadectwa obywatelstwa polskiego,
- c) dyplomu lub świadectwa ukończenia studiów,
- d) wyciągu z książeczki wojskowej stwierdzającego stosunek do służby wojskowej,
- e) zaświadczeń o odbytej praktyce zawodowej

oraz własnoręcznie napisanego życiorysu i oświadczenia czy kandydat ubiega się o stanowisko praktykanta czy pracownika kontraktowego, należy przesłać do Urzędu Wojewódzkiego Pomorskiego — Wydział Dróg Wodnych w Toruniu, w terminie do 25-go sierpnia b. r. 4939

ZARZĄD MIEJSKI W TORUNIU

ogłasza konkurs na kontraktowe stanowiska

- 2 techników mierniczych,
- 1 technika budowlanego oraz
- 1 kreślarza.

Kwalifikacje techników — średnie wykształcenie w zawodzie budowlanym (mierniczy), zakończone przepisowymi egzaminami, nabyte w jednej ze średnich Państwowych Szkół Budowlanych (Mierniczych) oraz praktyka.

Kwalifikacje kreślarza — dłuższa praktyka w zawodzie kreślarskim.

Wynagrodzenie według umowy.

Podania wraz z dokumentami oraz własnoręcznym szczegółowym życiorysem należy składać w Wydziale Ogólnym Zarządu Miejskiego w Toruniu do dnia 10 sierpnia 1937 r.

Toruń, dnia 20 lipca 1937 r.

Prezydent Miasta

w z.

(—) Bała,

Wiceprezydent Miasta. (5011)

OSTRZEGAM

wszystkich, którzy nabyli weksel na kwotę 1000 zł z podpisem Jan Jenta, wystawiony w dniu 15 lipca 1935 r. bez daty płatności, a będący w posiadaniu Pawła Jeszyńskiego w Tczewie, ul. Skarszewska nr. 1. Weksel ten jest pokryty i miał być wydany, co jednak nie nastąpiło na skutek śmierci śp. Florentyny Schipjorowskiej. Przy puszczaniu w obieg wspomnianego weksla, mógłby figurować dalszy podpis Margot Winkelsdorf, na co zwracam przypuszczalnym nabywcom weksla specjalną uwagę.

(—) Jan Jenta, (5015)
Suchostrzygl pow. Tczew.

TORUN
Tapety
 najnowsze desenie rolka 0.45 zł

Farby
 pokosty, lakiery, terpentyna

Szczotki
 pendzle, wycieraczkę, płaty

Frotery
 wiory, froterówki, skórzawki

Fotograficzne
 przybory dla amatorów, znawcy

Opatrunki
 wata, opaski, irygatory

Pudry
 wody kwiatowe na wagę
 Kupujesz najkorzystniej

w Hurtowni
Jan Kapczyński
 Toruń, Szeroka 35 4551C

Zwózki
 przeprowadzki wozami meblowymi
Przechowywanie
 magazynowanie we własnych jasnych, zdrowych magazynach
 Wykonuje najtaniej
Ludwik Szymański
 firma egzystuje 1912 25 1937

25 lat istnienia to lata solidnej i uczciwej pracy
Toruń, Żeglarska 3 tel. 1909 przyw. tel. 1549. (4710C)

Kapelusze!
 filcowe, eleganckie i skromne, modne fasony, wielki wybór, niskie ceny. Labor, Krystkowska, Toruń, Szewska 12. 5012

Meble
 pojedyncze, wykwiłtne i stylowe w wykonaniu solidnym. Najtaniej Stolarska śpichrzowa 53. 5007G

Tynk szlachetny
 oryg. Terrabona i Krystalit
Wapno hydrauliczne
 polecają
Bracia Pichert
 Sp. z o. o.
 Toruń, Przedzamcze 7/9. Telefon 1627-1679.

MEBLE
Bracia Teus
 TORUŃ, MOSTOWA 30 (4725C)

Kupię piec kąpielowy
 na węgiel oraz wannę. Oferta Lewandowski, Toruń, Szeroka 46. 4998C

Kupiłem
 z likwidacji wiele mebli, sprzedaję 50% taniej. Proszę skorzystać póki zapas starczy. — Skład Mebli Toruń, ul. Prosta 5. 4593C

Sprzedam
 hotel, restaurację istniejące przeszło sto lat, dobrze prosperujące. Punkt pierwszorzędny, dogodne warunki. Wiadomość: Włocławek, Hotel Polski. 4747

Salon de Coiffure
 dla pań i panów
Toruń
 Bydgoska 58
 wykonuje trwałą ondulację
 aparatem elektrycznym

GRUDZIĄDZ

Pielgi-plamy, wyrzuty usuwa
KREM I MYDŁO NINON
 dawniej Benegina
 Puder Ninon jako konieczny dodatek nadaje cerze przepiękny wygląd i naturalną świeżość.
 Cena kremu 1.75 zł.
 mydła 1.00 zł.
 pudru 1.00 zł.
 295
 Główny skład i wytwórnia Apteka i drogeria pod Łabędziem
Nagistra JANA STENCLA
 Grudziądz, Rynek 20, tel. 142.

GDYŃIA

Szlachetne tynki
 własnej wytwórni do nabycia w każdej ilości. Polecamy również tynki myte, sztuczny granit w wszystkich kolorach smany ze swej dobroci naszej fabrykacji. Do nabycia również marmurki do lastrica — biały, zielony, czarny, czerwony, żółty, serpentyna carara, stopnie lastricowe. Adres „ELE-WACJA” Gdynia, Morska 49, telefon 22-73. Biuro sprzedaży betonu Adama Poszukujemy reprezentantów. Oddział Toruń, Mostowa, tel. 21-82. Bydgoszcz, T. Kukliński, ul. Cieszkowskiego 10. 3557

Citropekt
 8 minut
 magmatode galaretki!

Paczka od zł. 0.45
 Wszędzie do nabycia.
 Skład hurtowy
 Drogeria Centralna
FR. SZYPSKI
 Gdynia, 10. Lutego 7, tel. 24-06 [4765Mk]

Chcesz dobre i tanie
MEBLE
 zwróć się z zaufaniem tylko do
POMORSKIEGO SKŁADU MEBLI
 Gdynia, Świętojańska 72, telefon 3871. 4812M

Na sprzedaż
 2 maszyny do palenia kawy (bębenek kulisty) na 100 kg, narazie jeszcze w użyciu. Sprzedaż z powodu ustawienia większych maszyn.
 Poza tym na sprzedaż urządzenie telefoniczne, składające się z 5-ciu aparatów urzędowych i 6-ciu aparatów domowych.
 Oferty pod nr. „716”. 5004M

Mieszkanie
 3 pokojowe pokój służbowy, łazienka, wygodny, do wynajęcia. Gdynia, Pomorska 18. 4964

TCZEW

Poszukuję
 od 1. IX, lub później mieszkania 2 wzgl. 3 pokojowego w śródmieściu. Zgłoszenia do Administracji „Dnia Tczewskiego Ilustr.” Tczew pod „mieszkanie” [4980T]

Chiromantka
 Grafologini z Wiednia przeprowadza, przeszłość, teraźniejszość i przyszłość. Przyjmuje także w niedzielę i święta. Tczew, ul. Szopena 34, parter lewo, ceny niskie. 5014Tk

RÓŻNE

MATERIAŁY BUDOWLANE!
 Wagonowo — ze składnicy! Najtańsze źródło dostawy na: 1619
dźwigary T
cement portlandzki
wapno w kawałkach
wapno gaszone
dest. smołę węglową
papę dachową
matę trzcinową
cegłę i makę gips [szamotową]
Kredę pławioną
gwoździe — drut karbolineum
smołę drewnianą
 przy odbiorze wagonowym franko stacja odbiorcza.
 Zamówienia na co najmniej 2.000 kg wykonujemy w obrębie 35 km. od Pelplina samochodem ciężarowym franko miejsce budowy.

RAUDENER
 Warengenossenschaft
PELPLIN — tel. 3
 Marszałka Piłsudskiego 30

Pokoje czyste i tanie 4806
w Hotelu Morskim w Gdyni
 telefon 35-21
 Dobre obiady i kolacje — Dancing towarzyski.

Sygnatura: 177/37. (5005)

OBWIESZCZENIE O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Grodzkiego w Nowem Jan Chudziński, mający kancelarię w Nowem, ul. Kościuszki Nr. 4, na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 29 lipca 1937 r. o godz. 10 w Północy odbędzie się 2-ga licytacja ruchomości, należących do Bolesława Waltera w Północy, składających się z 1 pily taśmowej, 1 strugarki i 1 heblarki, oszacowanych na łączną sumę 1800 zł.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Nowe, dnia 15 lipca 1937 r.
 Komornik: (—) Jan Chudziński.

Sygnatura: 195/36. (5006)

OBWIESZCZENIE O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Grodzkiego w Nowem Jan Chudziński, mający kancelarię w Nowem, ul. Kościuszki Nr. 4, na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 23 lipca 1937 r. o godz. 10.30 w Wlk. Komorsku odbędzie się 2-ga licytacja ruchomości, należących do Jana Glicha w Wlk. Komorsku, składających się z 1 pleca do gotowania kleju, 1 maszyny nowej pily taśmowej, oszacowanych na łączną sumę zł. 1.100.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Nowe, dnia 12 lipca 1937 r.
 Komornik: (—) Jan Chudziński.

Km. 863/37 918/37. (5008)

OBWIESZCZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Grudziądzu rewiru I, Stanisław Lewicki, zamieszkały w Grudziądzu przy ul. Budkiewicza 9, na zasadzie art. 602 k. p. c. ogłasza, że w dniu 23 lipca 1937 r. o godz. 9.30 w Grudziądzu przy ul. Pres. Mościckiego nr. 23 u p. Seweryna Szubargi sprzedawać się będzie większa ilość porcelany, młynków do kawy, termosów, noży, widelców, łyżek, widelców, czajników, pralek, telazek do pracowania oraz waz do zupy.

Grudziądz, dnia 14 lipca 1937 r.
 (—) St. Lewicki,
 Komornik Sądu Grodzkiego rewiru I.

Km. 1791/36. (5010)

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 23 lipca godz. 12 u spedytora Sudeckiego sprzedawać będą całkowicie urządzenia domowe i inne rzeczy, należące do Edwarda i Amalii Majewskich.

(—) Kozak, Komornik sądowy.

Gzule serduszka.
 — Wrzuce ją z powrotem do wody, na takie smutne oczy.

OGŁOSZENIA:
 wiersz milimetrowy na stronie I-lamowej 0.30 zł
 w tekście na pierwszej stronie 1.00 zł
 w tekście na drugiej i trzeciej stronie 0.80 zł
 w tekście na dalszych stronach 0.50 zł
 Drobne za słowo 16 gr. Pierwsze słowo i wyrazy tłustym drukiem liczymy podwójnie.
 Za ogłoszenia sądowe i urzędowe w drobnym składzie 35 proc. drożej.
 Dla poszukujących pracy i nekrologi 25 proc. zniżki.
 Komunikaty 50 gr za wiersz.
 Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeż. miejsca 20 procent nadwyżki. W W. M. Gdańsku cennik ogłoszeniowy jest identyczny z cennikiem dla Polski, z tym jednak, że rachunki mogą być regulowane w guldenach gdańskich na podstawie notowań Giełdy Gdańskiej z dnia poprzedzającego dzień wpłaty.

ABONAMENT MIESIĘCZNY WYNOŚI:
 W ekspedycji miejscowych agencji 2.00 zł
 Z odnośnikiem do domu 2.20 zł
 Przes pocztą z odnośnikiem do domu 2.40 zł
 Pod opaską 4.50 zł
 W Gdańsku przez pocztę 2.32 gd; przez gońca 2.00 gd
 W Gdańsku z odbieraniem w administracji wprost 1.75 gd
 Zagranicą 4.00 zł
 W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie, strajki) Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma.

Redaktor odpowiedzialny:
WACŁAW WITK, Toruń, ul. Bydgoska 54.

U W A G I:
 Ogłoszenia drobne przyjmujemy wyłącznie za gotówką. Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów. Ogłoszenia drobne przyjmujemy jedynie do 50 słów, powyżej — liczymy według rozmiaru. Zastrzeżeń miejsca dla ogłoszeń drobnych nie przyjmujemy, dla innych tylko wówczas, gdy za takie zastrzeżenie zostanie zapłaconą przewidzianą w cenniku 20 proc. Czciożkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A. w Toruniu, nadwyżka. Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia, nie upoważniają do żądania zwrotu gotówki, ani też nie zobowiązują Administracji do bezpłatnego powtórzenia ogłoszenia. Usadzone reklamacje będą uwzględniane o ile zostaną wniesione do dni 8-miu od daty ukazania się ogłoszenia, lub od daty otrzymania rachunku. Przy sądownym ściganiu należności rabat spada. Za terminowy druk i przepisane miejsce ogłoszenia Administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska: Wilhelm Grimsma, Gdańsk, Kassubischer Markt 21, I. p. — Redaktor odpowiedzialny na Bydgoszcz: Leon Formański Bydgoszcz, ul. Dworcowa 25 L. piętro, redaktor odpowiada. na Gdynię: Wiktor Mielnikow, Gdynia, ul. Min. Kwiatkowskiego, gmach „Paged'u”. — Redaktor odpowiedzialny na Grudziąd: Mieczysław Bagiński, Grudziądz, Plac 28 Stycznia 10, I. — Redaktor odpow. na Tczew: Aleksy Kunie Tczew, Kościuski nr. 1. — Redaktor odp. na Rybin: kasimierski wierzyski Lipno: „Astoria”, Kościuski? Franciszek Majewski Brodnica: Zygmunt Bartelki, Przykop 53, Wydawca: Spółdzielnia Wydawnicza „Gdyń” z odpow. sekretarstwem w Toruniu. Za ogłoszenia odpowiada Administracja.